

Chapter Thirty अध्याय तीस

Modern Myths About Spiritual Warfare, Part - 1 आत्मिक युद्धको बारेमा आधुनिक मनगढन्ते कथाहरू, भाग - १

आत्मिक युद्धको विषयमा हालसालैका वर्षहरूमा मण्डलीमा लोकप्रिय भएर बढिरहेको छ । दुर्भाग्यवस धेरैजसो सिकाइएका कुराहरू धर्मशास्त्रसँग मिल्दा छैनन् । परिणामस्वरूप, संसारका धेरै सेवकहरूले एक प्रकारको आत्मिक युद्धको बारेमा शिक्षा दिने र प्रचार गर्ने काम गरिरहेका छन्, जुन कुरा बाइबलमा उल्लेख गरिएको छैन । निश्चित रूपमा धर्मशास्त्रले भनेको जस्तो आत्मिक युद्धको कुरा चेला बनाउने सेवकहरूले अभ्यास गरेको र सिकाएको हुनुपर्दछ ।

यो अध्याय र अर्को अध्यायमा शैतान र आत्मिक युद्धको बारेमा प्रायः जसो हुने गरेका गलत विचारधाराहरू म उल्लेख गर्नेछु । मैले यस विषयमा लेखेको, “शैतान र आत्मिक युद्धको बारेमा आधुनिक मनगढन्ते कथाहरू” नामक शीर्षकमा भएको पूरै पुस्तकको यो एउटा सौजन्य हो । त्यो पुस्तक पूरै अंग्रेजीमा हाम्रो वेबसाइट ठेगाना www.shephardserve.org मा पढ्न सकिन्छ ।

मनगढन्ते कथा १ : “आदिमा, परमेश्वर र शैतान ठूलो युद्धमा समावेश भएका थिए । आज पनि त्यो अन्तरिक्षको संघर्ष अभै तिनीहरूको बीचमा चलिरहेकै छ ।”

यो मनगढन्ते कथाले एउटा एकदमै राम्ररी स्थापित धर्मशास्त्रमा प्रकट भएको परमेश्वर सर्वशक्तिमान वा सबै कुरामाथि शक्तिशाली हुनु हुन्छ भन्ने कुराको सत्यता सम्बन्धी आधारभूत सत्यतालाई खण्डन गरी दिन्छ ।

परमेश्वरको लागि सबै कुराहरू सम्भव छ भनेर प्रभु येशूले हामीलाई भन्नु भएको छ (हेर्नुहोस् मत्ती १९:२६) । उहाँको लागि कुनै कुरा कठिन हुँदैन भनेर यर्मियाले निश्चित गराउनु भएको छ (हेर्नुहोस् यर्मिया ३२:१७) । कुनै पनि व्यक्ति वा शक्तिले उहाँको योजना पूरा गर्न उहाँलाई रोक्न सक्दैन (हेर्नुहोस् २ इतिहास २०:६, अयूब ४१:१०, ४२:२) । यर्मियाद्वारा परमेश्वरले सोध्नु हुन्छ,

“किनकि म जस्तो को छु... अनि मेरो विरुद्धमा को खडा हुनसक्छ ?” (यर्मिया ५०:४४) । यसको जवाब हुन्छ, कोही पनि सक्तैन, शैतान पनि खडा हुन सक्तैन ।

माथि उल्लेख गरिएका धर्मशास्त्रका पदहरूले निश्चित गराए भैं, यदि परमेश्वर साँच्चै नै सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भने, परमेश्वर र शैतान युद्धमा थिए वा युद्धमा छन् भन्नु उहाँ सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भन्नु हो । यदि परमेश्वरले एकचोटि मात्रै थोरै समयको लागि वा सानो तहमा शैतानबाट हार्नु भयो भने मात्रै पनि त्यस कुराले परमेश्वरले उहाँ सर्वशक्तिमान हुँ भनेर आफूलाई घोषणा गरेको जस्तो सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भन्ने देखाउँछ ।

Christ's Commentary on Satan's Power शैतानको शक्तिको बारेमा ख्रीष्टको टिप्पणी

शैतान स्वर्गबाट खसेको बारेमा प्रभु येशूले एकचोटि भन्नु भएको थियो, त्यस कुराले हामीलाई हाम्रो सर्वशक्तिमान परमेश्वरको शक्तिको तुलनामा शैतानको कति शक्ति रहेछ भन्ने कुरा बुझ्न सहायता गर्दछ ।

“ती सत्तरीजना आनन्दसाथ फर्केर आई यसो भने, “प्रभुज्यू, तपाईंको नाउँमा भूतहरू पनि हाम्रा बसमा आउँछन्” । अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “मैले शैतानलाई स्वर्गबाट विजुली भैँ खसिरहेको देखे” (लूका १०:१७-१८) ।

सर्वशक्तिमान परमेश्वरले स्वर्गबाट शैतानलाई निस्काशन गरिएको छ, भनी घोषणा गरिएको कुरालाई इन्कार गर्न सकिन्दैन । प्रभु येशूले शैतानलाई “विजुली भैँ खसिरहेको भनेर रूपक अलंकार त्यो कुन गतीमा खसेको थियो भनी जोड दिनको लागि प्रयोग गर्न छान्नु भयो । त्यो सीरा भैँ होइन, तर विजुली भैँ खसेको थियो । शैतान एक सेकेण्ड स्वर्गमा थियो, अनि अर्को सेकेण्डमा त खसी हाल्यो ! त्यो अब त्यहाँ रहेन !

यदि परमेश्वरले त्यति चाँडो र सजिलैसँग शैतानलाई निस्काशन गरी दिनु भयो भने उहाँका सेवकहरूले पनि भूतहरूलाई चाँडै र खीष्टका सुरुका चेलाहरूले भैँ आज धेरै खष्टियनहरूले पनि शैतानको शक्तिलाई ठूलो आदर गरेका छन् र परमेश्वरको शक्तिलाई त्योभन्दा धेरै, धेरै, धेरै महान भनेर मानिएका छैनन् । परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनु हुन्छ र शैतान चाँहि एउटा सृष्टि गरिएको व्यक्ति मात्रै हो । शैतान परमेश्वरको लागि सुहाउँदिलो छैन ।

The War that Never was

युद्ध कहिले पनि थिएन

हामीहरूमध्ये कतिजनालाई यो कुरा सुन्दा अचम्भ लाग्ला, हामीले बुझ्नु पर्दछ, कि परमेश्वर र शैतान युद्धमा छैनन्, थिएनन् र कहिले पनि हुने छैनन् । हो, उनीहरूसँग भिन्ना-भिन्नै एजेण्डाहरू छन् र यसो पनि भन्न सकिन्छ, उनीहरू एक-अर्काका विरोधीहरू भने पक्कै हुन् । तर जब दुई पक्षको बीचमा एक-अर्कामा विरोध हुन्छ र एकजना अर्कोभन्दा बढी शक्तिशाली हुन्छ, तिनीहरूको झगडालाई युद्ध भन्न मिल्दैन । के एउटा गड्यौँलो हात्तीसँग लड्न सक्छ ? शैतान एउटा गड्यौँलो जस्तै हो, जो धेरै शक्तिशाली व्यक्तिसँग विरोधी भएको छ । त्यसको विरोधको सामना तुरन्तै गरिन्छ, र त्यो ता “विजुली भैँ” स्वर्गबाट धपाइएको थियो । त्यहाँ युद्ध भएकै थिएन- त्यहाँ निकालेर खेदाउने काम मात्र भएको थियो ।

यदि परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भने, शैतानले परमेश्वरले गर्न चाहनु भएको कुनै कुराबाट अलिकति पनि बाधा पार्न सक्दैन । अनि यदि परमेश्वरले शैतानलाई कुनै कुरा गर्नको लागि अनुमति दिनु हुन्छ भने, त्यो त उहाँको आफ्नै इश्वरिय इच्छा पूरा गर्न मात्र दिन हुन्छ । जब हामी निरन्तर रूपमा यो विषयमा धर्मशास्त्रलाई केलाउँदछौँ भने, यो सत्यता धेरै स्पष्ट हुनेछ ।

चाखलाग्दो कुरा के हो भने, शैतानमाथि परमेश्वरको सर्वोच्च अधिकारको बारेमा आदिमा मात्र प्रस्तुत गरिएको थिएन, तर यो त भविष्यमा पनि प्रस्तुत हुनेछ । प्रकाशको पुस्तकमा हामी पढ्दछौँ, कि एउटा स्वर्गदूतले शैतानलाई बाँधेछ र हजार वर्षसम्मको लागि बन्दी बनाएर राख्नेछ (हेर्नुहोस् प्रकाश २०:१-३) । त्यो भविष्यको घटनालाई स्वर्गबाट शैतानलाई मौलिक रूपमा खेदाइएको थियो भनेर विचार गरेको भन्दा बढी परमेश्वर र शैतानको बीचको युद्ध भनी विचार गर्न सकिन्दैन । यो पनि बुझ्नुहोस्, कि शैतानसित आफ्नो भ्यालखाना तोडेर बाहिर

आउने शक्ति नै छैन र परमेश्वरको उद्देश्य पूरा भई सकेपछि मात्र त्यसलाई छोडिनेछ (हेर्नुहोस् प्रकाश २०:७-९) ।

What about, the future "War in Heaven" ?

भविष्यमा “स्वर्गमा हुने युद्ध” चाँहि“ के हो त ?

यदि परमेश्वर र शैतानको बीचमा युद्ध छैन, थिएन र कहिले पनि हुने छैन भन्ने कुरा सत्य हो भने, शैतान पनि समावेश हुनेछ भन्ने भविष्यमा स्वर्गमा हुने युद्धको बारेमा लेखिएको प्रकाशको पुस्तक हामी किन पढ्छौ त (हेर्नुहोस् प्रकाश १२:७-९) ?

यो युद्ध माइकल र उनका स्वर्गदूतहरू र शैतान र त्यसका दूतहरूको बीचमा हुनेछ भन्ने कुरालाई थाहा पाउनुहोस् । त्यस युद्धमा परमेश्वर आफैँ सहभागी हुनु हुने भएको भए त त्यो भगडालाई युद्ध भनेर विचार गर्न गाह्रै पर्ने थियो, किनभने परमेश्वर, सर्वशक्तिमान भएर उहाँले पहिले नै प्रमाणित गरी दिनु भएभँ सजिलैसित एकैक्षणको समयमा जुनसुकै विघ्नबाधालाई आफ्नो पैतालामुनि पारी दिनु हुने थियो ।

माइकल समेत, स्वर्गदूतहरू सर्वशक्तिमान होइनन् र त्यसैले शैतान र त्यसका दूतहरूसँगको तिनीहरूको भिडन्तलाई युद्ध भनेर भन्न सकिन्छ । किनभने केही समयको लागि त्यहाँ केही वास्तविक भिडन्त हुनेछ । तरै पनि, तिनीहरू आफैँ धेरै शक्तिशाली भएकोले गर्दा तिनीहरूले शैतान र त्यसका सेनाहरूमाथि विजय हासिल गर्नेछन् ।

आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई त्यस युद्धमा छोडेर परमेश्वर आफैँ चाँहि किन व्यक्तिगत रूपमा त्यस युद्धमा समावेश हुनु हुने छैन ? त्यस बारेमा मलाई थाहा छैन । निश्चित रूपमा, परमेश्वर सर्वज्ञानी भएर उहाँलाई थाहा थियो, कि उहाँका दूतहरूले युद्ध जित्न सक्छन् र त्यसैले सायद व्यक्तिगत रूपमा उहाँ त्यसमा सहभागी हुन आवश्यक छैन भन्ने उहाँले ठान्नु भयो । निःसन्देह परमेश्वरले सजिलै र चाँडै यहोशूको समयका दूष्ट कनानीहरूलाई धपाउन सक्नु हुने थियो, तर त्यो काम गर्न इस्राएलीहरूलाई उहाँले तिनीहरूलाई महिनौभरि लगाएर गर्न लगाउनु भएको थियो । सायद यो काम गर्न इस्राएलीहरूले विश्वास गर्नुपर्छ भनेर उहाँलाई त्यसो गर्न धेरै मन परेको हुनुपर्छ । सायद यस्तै कारणले होला भविष्यमा स्वर्गमा हुने युद्धमा व्यक्तिगत तवरले उहाँ समावेश हुनुहुने छैन । जे भए तापनि, बाइबलले यस बारेमा हामीलाई केही भन्दैन ।

स्वर्गमा माइकल र उनका दूतहरू र शैतान र त्यसका दूतहरूको बीचमा कुनै दिन युद्ध हुन गइरहेको छ भन्ने कारणले मात्रै परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भनी विचार गर्न हाम्रो लागि कुनै कारण छैन- कनानमा इस्राएलको युद्धभन्दा बढी परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ भनेर सौँच्ने हाम्रो कुनै कारण छैन ।

(Was not Satan defeated by Jesus on the cross ?)

Was not Satan defeated by Jesus on the cross ?

के क्रूसमा प्रभु येशूद्वारा शैतान हारेको थिएन र ?

अन्तमा, परमेश्वर र शैतानको बीचको युद्ध सम्बन्धी यो पहिलो मनगढन्ते कथाको सम्बन्धमा, प्रायः प्रचलित भनाइलाई विचार गरेर म निष्कर्षमा आउन चाहन्छु : प्रभु येशूले

शैतानलाई क्रूसमा हराई दिनु भयो । प्रभु येशूले शैतानलाई क्रूसमा हराई दिनु भयो भनेर वास्तवमा धर्मशास्त्रले कहिले पनि भनेको छैन ।

प्रभु येशूले शैतानलाई हराउनु भयो भन्दा प्रभु येशू र शैतान चाँहि युद्धमा थिए भनी हामीले भनेका हुन्छौं, जसले परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ र शैतान परमेश्वरको पूर्ण अधिकारमुनि थिएन भन्ने बुझाउँछ । प्रभु येशूले कलभरीमा आफ्नो जीवन दिँदा शैतानलाई के भएको थियो भनेर वर्णन गर्ने धेरै बाइबलिय तरिकाहरू छन् । उदाहरणको लागि, धर्मशास्त्रले हामीलाई भन्दछ, कि उहाँको मृत्युद्वारा, प्रभु येशूले “मृत्युको शक्ति भएकोलाई शक्तिहीन” तुल्याई दिनु भयो (हेर्नुहोस् हिब्रू १:१४-१५) ।

कुन हदसम्म प्रभु येशूले शैतानलाई शक्तिहीन तुल्याई दिनु भयो ? शैतान पूर्ण रूपले अहिले शक्तिहीन भएको छैन भन्ने कुरो स्पष्ट छ, नत्र भने प्रेरित यूहन्नाले, “सारा संसार दुष्टको शक्तिमा रहेको छ” (१ यूहन्ना ५:१९) भनेर लेखे थिएनन् । हिब्रू १:१४-१५ का अनुसार “मृत्युको शक्तिको” सम्बन्धमा शैतान शक्तिविहिन तुल्याइएको थियो । त्यसको अर्थ के हुन्छ ?

धर्मशास्त्रले तीन प्रकारको मृत्युको बारेमा बताउँदछ : आत्मिक मृत्यु, शारीरिक मृत्यु र दोस्रो मृत्यु ।

हामीले अघिल्लो अध्यायमा सिकेभै, दोस्रो मृत्यु (वा अनन्त मृत्युको बारेमा प्रकाश २:२२, २०:६, १४, २१:८ मा उल्लेख गरिएको छ र यो त्यो समय हो, जब अविश्वासीहरूलाई अग्नी कण्डमा फालिन्छ ।

मानिसको शरीरबाट आत्मा निस्केर गएपछि शारीरिक मृत्यु हुन्छ, त्यसबेला शरीरले काम गर्न छोड्दछ ।

आत्मिक मृत्युले मानव आत्माको अवस्थाको बारेमा वर्णन गर्दछ जो पवित्र आत्माद्वारा नयाँ गरी जन्मिएको हुँदैन । आत्मिक रूपले मरेको व्यक्तिको आत्मा परमेश्वरदेखि विरानो भएको हुन्छ, जुन आत्माले पापमय स्वभाव लिएको हुन्छ, र त्यो आत्मा शैतानसँग मिलेको हुन्छ । एफिसी २:१-३ ले हाम्रो लागि आत्मिक रूपमा मरेको व्यक्तिको चित्र प्रस्तुत गरिदिएको छ :

“तिमीहरू आफ्ना अपराध र पापहरूद्वारा मरेको बेलामा उहाँले तिनीहरूलाई जीवित पार्नुभयो, यिनैमा यस संसारको रीतिअनुसार र आकाशको शक्तिको मालिक अनुसार, अनाज्ञाकारीताका सन्तानमा अहिले काम गर्ने आत्मा अनुसार तिमीहरू अगि एकपल्ट चल्दै थियौ । तिनीहरूमध्ये हामी सबै पनि शरीर र मनको इच्छा पूरा गरेर आफ्नो पाप स्वभावका लालसामा अगि जिउँथ्यौं र बाँकी मानिस जस्तै हामी स्वभावैले क्रोधका सन्तान थियौं ।”

एफिसीका ख्रीष्टियनहरू तिनीहरूका अपराध र पापहरूमा मरेका थिए भनी पावलले लेखेका छन् । उनले शारीरिक मृत्यु भनेर यहाँ भनेका होइनन् भन्ने कुरा स्पष्ट छ । किनभने उनले शारीरिक रूपमा जिउँदा मानिसहरूलाई नै लेखिरहेका थिए । त्यसैकारण, उनले तिनीहरू आत्मिक रूपमा मरेका थिए भनेर भनिरहेका थिए ।

तिनीहरूलाई आत्मिक रूपमा केले मारेको थियो ? यो तिनीहरूलाई मार्ने तिनीहरूकै “अपराधहरू र पापहरू” थियो । सम्भन्नुहोस्, आदमले आज्ञा उलंघन गरेकै दिनमा उ मर्नेछ भनी परमेश्वरले उसलाई भन्नु भएको थियो (हेर्नुहोस् उत्पत्ति २:१७) । परमेश्वरले शारीरिक मृत्युको बारेमा भनिरहनु भएको थिएन, तर आत्मिक मृत्युको बारेमा भनिरहनु भएको थियो, किनभने आदमले निषेधित फल खाएकै दिनमा ऊ शारीरिक रूपमा मरेन । बरु, त्यही दिन ऊ आत्मिक रूपमा मर्नो र एकसय वर्षभन्दा पनि बढी नभई शारीरिक रूपमा मरेन ।

पावलले निरन्तर रूपमा एफिसीका मानिसहरू यस संसारको रीति अनुसार हिँडेर (अभ्यास गरेर) ती अपराधहरू र पापहरू जिएर (त्यो चाहिँ, हरेकले गरेभैँ गरेर) र “आकाशको शक्तिको मालिक अनुसार” हिँडेर आत्मिक रूपमा मरेका छन् भने ।

“आकाशको शक्तिको मालिक चाहिँ को हो त ? त्यो शैतान हो, जसले उसको अन्धकारको साम्राज्यलाई प्रमुख कप्तान बनेर वातावरणमा भएका अरु दुष्ट आत्माहरूमाथि शासन गर्दछ । ती दुष्ट आत्माहरूको बारेमा एफिसीको पछिल्लो अध्यायमा विभिन्न श्रेणीमा सूचीबद्ध गरिएको छ । (हेर्नुहोस् एफिसी ६:१२) ।

अन्धकारको मालिक “अहिले अनाज्ञाकारीको सन्तानमा काम गरिरहेको छ” भनेर पावलले भनेका छन् । “अनाज्ञाकारीको सन्तान”लाई अर्को शब्दमा सबै अविश्वासीहरू भनेर तिनीहरूका पापमय स्वभावलाई जोड दिएर भनिएको हो । पावलले पछिबाट भन्दछन्, कि “तिनीहरू स्वभावैले क्रोधका सन्तानहरू” हुन् (एफिसी २:३ । यसको अतिरिक्त, शैतानले तिनीहरूमा काम गरिरहेको थियो भनी पावलले भनेका छन् ।

The Devil For a Dad ?

शैतान पिता हो

उद्धार नपाएका मानिसहरूले यो कुरा महसुस गरुन् कि नगरुन्, तिनीहरूले शैतानलाई पछ्याएका छन् र तिनीहरू अन्धकारको राज्यमा त्यसको अधीनमा छन् । तिनीहरूसँग भएको तिनीहरूको आत्मिक रूपमा मरेको आत्मामा त्यसको दुष्ट, र स्वार्थी स्वभावले बास गरेको हुन्छ । शैतान वास्तवमा तिनीहरूको आत्मिक प्रभु र पिता हो । त्यसैकारण, प्रभु येशूले एकचोटि उद्धार नपाएका धार्मिक अगुवाहरूलाई भन्नु भयो, “तिमीहरू आफ्ना पिता, शैतानका हौ, र तिनीहरू आफ्ना पिताको इच्छा पूरा गर्न चाहन्छौ” (यूहन्ना ८:४४) ।

यो नयाँ गरी नजन्मिएको व्यक्तिको स्पष्ट चित्र हो । ऊ आत्मिक मृत्यु, शैतानको पूर्ण स्वभाव, अकास्मत् हुने शारीरिक मृत्यु सँचेर बसेको, जसको डर उ असाध्यै मान्दछ, त्योद्वारा हिँडिरहेको छ, अनि उसले यो कुरा महसुस गरौस कि नगरौस्, एक दिन उसले सबैभन्दा ठूलो मृत्युको अनुभव गर्नु पर्नेछ, जुन अनन्तको मृत्यु हो, जुन बेला उसलाई अग्नी कुण्डमा फ्याँकिनेछ ।

हामीले आत्मिक, शारीरिक र अनन्त मृत्युहरू मापमय मानवमाथि आउने परमेश्वरको ब्र जोधका सबै प्रस्तुतिहरू हुन् र यो सबै कुराको भाग शैतान हो भनेर बुझ्नु एकदम महत्वपूर्ण छ । परमेश्वरले शैतानलाई अन्धकारको राज्य र “अन्धकारलाई प्रेम गर्नेहरू” सबैमाथि शासन गर्ने अनुमति दिनु भएको छ (यूहन्ना ३:१९) । वास्तवमा, परमेश्वरले शैतानलाई भन्नु भयो, “तैले ममा समर्पित नहुनेहरूलाई तेरो शक्तिद्वारा बन्धनमा पार्न सक्छस् ।” शैतान मानवको बागीपनमाथि परमेश्वरको क्रोधको अधीनस्थ साधन बन्यो । किनभने सबैले पाप गरेका छन्, सबै शैतानको शक्तिको अधीनमनि छन्, तिनीहरूको आत्मामा उसको स्वभाव भरिएको छ र त्यसको इच्छा पूरा गर्न तिनीहरू सबै बन्धनमा परेका छन् (हेर्नुहोस् २ तिमोथी २:२६) ।

The Ransom for Our Captivity

हाम्रो बन्धनको लागि छुटकारा

जे भए तापनि, हामी परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन सक्छौं, कि उहाँले मानव जातिलाई दया गर्नु भयो, र उहाँको दयाको कारण, कसैले पनि उसको दुःख लाग्दो अवस्थामा रहिरहनु पर्दैन । किनभने हाम्रो सट्टामा भएको प्रभु येशूको मृत्युले ईश्वरिय न्यायको दावीलाई सन्तुष्ट तुल्याई दिएको छ, खीष्टमा विश्वास गर्ने जति सबै आत्मिक मृत्यु र शैतानको बन्धनबाट मुक्त पारिन सक्छन् किनभने अब तिनीहरू परमेश्वरको क्रोधको अधीनमा छैनन् । जब हामीले प्रभु येशूमा विश्वास गर्दछौं, तब पवित्र आत्मा हाम्रो आत्मामा आउनु हुन्छ र त्यसबाट शैतानको स्वभावलाई हटाई दिनु हुन्छ र हाम्रो आत्मालाई पुनर्जन्म दिनु हुन्छ (हेर्नुहोस् यूहन्ना ३:१-१६) अनि हामीलाई परमेश्वरको ईश्वरिय स्वभावको भागिदार हुन अनुमति दिनुहुन्छ (हेर्नुहोस् २ पत्रुस १:४) ।

अब हामी हाम्रो पहिलेकै प्रश्नतिर फर्कौं । प्रभु येशूले आफ्नो मृत्युद्वारा मृत्युको शक्ति हुनेलाई शक्तिहिन तुल्याई दिनु भयो, जो शैतान हो, भनेर हिब्रूका लेखकले भन्दा, उद्धार नपाएको हरेक व्यक्तिमाथि शैतानले लिएको त्यो आत्मिक मृत्युको शक्तिलाई “खीष्टमा” हुनेहरू सबैको लागि तोडाई दिनु भयो भनेर भनेका हुन् । खीष्टको कारण हामीहरू आत्मिक रूपमा जीवित पारिएका छौं, जसले हाम्रा पापहरूको लागि मुल्य तिरी दिनु भयो ।

यसको अतिरिक्त, अब हामी आत्मिक रूपले मरेको र शैतानको शासनको अधीनमुनि नभएकोले गर्दा, शारीरिक मृत्युदेखि डराउनु पर्दैन, किनभने हामीलाई महिमित अनन्त उत्तराधिकारले पखिरहेको छ, भन्ने हामीलाई थाहा छ ।

अन्तमा, प्रभु येशूको कारण, हामीले दोस्रो मृत्युको कष्टबाट छुटकारा पाएका छौं, अर्गी कण्डमा फालिनबाट जोगिएका छौं ।

के प्रभु येशूले क्रूसमा शैतानलाई हराई दिनु भएको थियो ? अहं, हराई दिनु भएको थिएन, किनभने प्रभु येशू र शैतानको बीचमा युद्ध नै भएको थिएन । जे भए तापनि, प्रभु येशूले शैतानलाई आत्मिक मृत्युमाथि भएको त्यसको शक्तिको सम्बन्धमा शक्तिविहिन तुल्याई दिनु भएको चाँहि पक्कै हो, जसद्वारा त्यसले उद्धार नपाएका मानिसहरूलाई पापमा जकड्याएको थियो । शैतानसँग अझै पनि उद्धार नपाएका मानिसहरूमाथि आत्मिक मृत्युको शक्ति छ, तर खीष्टमा हुनेहरूको हकमा भने शैतान तिनीहरूमाथि शक्तिहिन नै छ ।

The Disarming of the Powers **शक्तिहरूको निशस्त्र गराई**

कलस्सी २:१३-१५ मा पाईने “प्रधानताहरू र शक्तिहरूलाई निःशस्त्र” तुल्याइएको बारेमा पावलको भनाइलाई बुझ्नको लागि यसले पनि हामीलाई मद्दत गर्दछ : “अनि तिमीहरू आफ्ना अपराधमा.... मरेका (आत्मिक रूपमा) थियौ, तर परमेश्वरले हाम्रा सबै अपराध क्षमा गरी दिएर उहाँसँगै जीवित पार्नु भयो, र हाम्रो विरुद्धमा रहेको तमसुक र त्यसका सबै कानुनी दावीहरूलाई समा किला ठोकी रद्ध गरी दिनु भयो, उहाँले प्रधानताहरू र शक्तिहरूलाई निःशस्त्र पारी ती सबैमाथि क्रूसमा विजय प्राप्त गर्नु भयो, र तिनलाई खुल्लामखुल्ला तमाशा बनाई दिनु भयो” ।

पावलले स्पष्ट रूपमा यो खण्डमा रूपक अलंकारको प्रयोग गर्दछन् । पहिलो भागमा, उनले हाम्रा दोषहरूलाई “हाम्रो विरुद्धमा रहेको तमसुक” सँग तुलना गर्दछन् । हामीले तिर्न नसकेको ऋण खीष्टद्वारा तिरियो, जसले हाम्रो पापको ऋण कूसमा लगी दिनु भयो ।

दोस्रो भागमा, प्राचीन राजाहरूले जसरी आफ्ना हारेका शत्रुहरूलाई तिनीहरूकै हतियारहरूले प्रहार गर्दै विजयका साथ तिनीहरूका शहरका सडकहरू हुँदो लावा-लस्करका साथ विजय उत्सव मनाउँथे, त्यसै गरी खीष्टको मृत्यु पनि “प्रधानताहरू र शक्तिहरू” माथिको विजय थियो, जुन चाँहि भूतहरूको तल्लो दर्जा हो जसले मानवलाई आफ्नो कब्जामा पारेर तिनीहरूको बागीपनमाथि अधिकार गर्दछन् ।

यसै खण्डको आधारमा खीष्टले शैतानमाथि विजय गर्नु भयो भनेर के हामी भन्न सक्दौं ? सायद, कुनै योग्यताको साथ त्यसो भन्न सक्छौं । यस खण्डमा पावलले रूपक अलंकार प्रयोग गरेर लेखिरहेका छन् भनेर हामीले मनमा लिनु पर्दछ । अनि हरेक रूपक अलंकारले त्यो बिन्दुमा पुऱ्याउँछ जहाँ सदृश्यलाई असदृश्यतर्फ पुऱ्याउने काम गर्दछ, जस्तै हामीले बाइबलीय व्याख्याको बारेमा लेखिएको अध्यायमा सिकेका थियौं ।

कलस्सी ३:१३-१५ मा भएको पावलको रूपक अलंकारलाई व्याख्या गर्ने कुरामा हामी होशियार हुनु पर्दछ । स्पष्टरूपमा, त्यहाँ वास्तविक हाम्रो विरुद्धमा रहेको “तमसुक” थिएन जसमा हाम्रा सबै पापहरू लेखिएका थिए र त्यसलाई कूसमा कीला ठोकिएको थियो । जे भए तापनि, त्यो चाँहि प्रभु येशूले पूरा गर्नु भएको कामको एउटा चिन्ह थियो ।

त्यसै गरेर, उद्धार नपाएका मानव जातिमाथि शासन गर्ने भुतात्माहरू अक्षरशः रूपमा निःशस्त्र पारिएका थिएनन् र प्रभु येशूद्वारा खुल्लमखुल्ला सार्वजनिक रूपमा सडकमा तमासा बनाइएको पनि थिएन । पावलले प्रयोग गरेको भाषा त प्रभु येशूले हाम्रो लागि पूरा गर्नु भएको कुराको एउटा संकेत मात्र थियो । हामीहरू ती दुष्टात्माहरूद्वारा जकडिएका थियौं । जे भए तापनि, हाम्रा पापहरूको लागि मरेर प्रभु येशूले हामीलाई हाम्रा बन्धनबाट छुटकारा दिनु भयो । अक्षरशः रूपमा प्रभु येशूले ती दुष्टात्माहरूसँग लड्नु भएन र तिनीहरू उहाँसँग युद्धमा पनि थिएनन् । तिनीहरूले परमेश्वरको धार्मिक अनुमतिद्वारा हाम्रो सारा जीवनलाई आफ्नो शक्तिमा पारेका थिए । तिनीहरूका “युद्धका अस्त्र-शस्त्रहरू” ले खीष्टलाई ताकेका थिएनन् , तर तिनीहरूले त हामीहरूलाई ताकिरहेका थिए । जे भए तापनि, प्रभु येशूले तिनीहरूलाई निःशस्त्र तुल्याई दिनु भयो । तिनीहरूले अब हामीलाई धेरै जकडाउन सक्दैनन् ।

प्रभु येशू र शैतानका दुष्ट आत्माहरूको बीचमा केही समयसम्म युद्ध चलेको थियो र अन्तमा प्रभु येशूले कूसमा युद्धलाई जित्नु भयो भन्ने कुराको विचार अब हामी नगरौं । यदि हामी प्रभु येशूले शैतानलाई जित्नु भयो भनेर भन्न गइरहेका छौं भने, हामी निश्चित रूपमा प्रभु येशूले हाम्रो लागि शैतानलाई जित्नु भयो, र उहाँको आफ्नै लागि त्यो लडाईं जित्नु भएको होइन भनेर हामीले बुझेका छौं भन्ने कुरामा हामी निश्चित होऔं ।

मैले एकचोटि मेरी सानी छोरीलाई डर देखाउने एउटा सानो कुकुरलाई आँगनतिर खेदाई दिएँ । मैले त्यो सानो कुकुरलाई जिते भनेर म भन्न सक्छु, तर मलाई आशा छ त्यस कुकुरले मलाई कहिले पनि धम्की दिएको थिएन भन्ने तपाईंले बुझ्नु हुन्छ, तर त्यसले त मेरी छोरीलाई मात्र धम्की दिएको थियो । प्रभु येशू र शैतानको कुरा पनि त्यस्तै हो । प्रभु येशूले हामीबाट त्यो कुकुरलाई खेदाई दिनु भयो जसले उहाँलाई कहिले दिक्दार बनाएको थिएन ।

उहाँले त्यो शैतान (कुकुर) लाई कसरी खेदाउनु भयो त ? उहाँले यो काम हाम्रो निमित्त हाम्रा पापहरूको लागि सजाय भोगेर गर्नु भयो, यसरी उहाँले परमेश्वरको सामु हाम्रा

दोषहरूबाट हामीलाई मुक्त गरी दिएर, र परमेश्वरको क्रोधबाट अनि दुष्टात्माबाट हामीलाई छुटकारा दिएर यो काम पूरा गर्नु भयो, जसलाई परमेश्वरले धार्मिक रूपमा बागी मानवलाई दासत्वमा पार्नको लागि अनुमति दिनु हुन्छ, त्योसित अब फेरि हामीलाई त्यसको दासत्वमा पार्ने कुनै अधिकार छैन । त्यसको लागि परमेश्वरको स्तुतिहोस् ।

यस कुराले हामीलाई दोस्रो सम्बन्धित मनगढन्ते कथलाई जाँचनको लागि एउटा ठीक स्थानतर्फ डोर्‍याउँछ ।

मनगढन्ते कथा २ परमेश्वरका दूतहरू र शैतानका दूतहरूको बीचमा आत्मिक क्षेत्रमा निरन्तर रूपमा युद्धहरू हुन्छन् । ती युद्धहरूको परिणाम हाम्रो आत्मिक युद्धद्वारा नै निर्धारण हुन्छ ।

माइकल र उनका दूतहरू र शैतान अनि त्यसका दूतहरूको बीचमा स्वर्गमा एक दिन युद्ध हुनेछ भनेर हामीले अगि नै प्रकाशको पुस्तकबाट सिक्सकेका छौं । त्योभन्दा पनि अर्को कुरा दानिएल दश अध्यायमा अर्को एउटा मात्र स्वर्गदूतहरूको लडाईं सम्बन्धी धर्मशास्त्रले उल्लेख गरेको छ ।^{५५}

फारसका राजा कोरेसको शासनको तेस्रो वर्षमा तीन हप्तासम्म शोक गर्दै रहँ भनेर दानिएलले हामीलाई बताउँछन्, जुन समयमा टाइग्रिसको किनारमा एउटा स्वर्गदूत देखा परेका थिए । त्यो स्वर्गदूतको आगमनको उद्देश्य उनलाई इस्राएलको भविष्यको बारेमा जानकारी गराउनु थियो, र हामीले पहिलेबाटै अधिल्ला अध्यायहरूमा मेघारोहण र अन्तको समयको बारेमा दानिएललाई बताइएको कुराको बारेमा संक्षेपमा अध्ययन गरी सकेका छौं । तिनीहरूको वार्तालापको समयमा नाम नदिइएको एउटा स्वर्गदूतले दानिएललाई भने : “नडराऊ दानिएल, तिमीले आफ्नो मन समझतिर लगाएको र तिम्रा परमेश्वरको सामु आफैलाई नम्र तुल्याएको पहिलो दिनदेखि नै तिम्रा शब्दहरूको सुनुवाई भएको थियो, र म तिनकै प्रतिउत्तरमा आएको छु । तर फारस राज्यका राजकुमारले मलाई एक्काइस दिनसम्म विरोध गरे, अनि हेर, प्रधान राजकुमारहरूमध्ये एकजना मिखाएल मलाई मद्दत गर्न आए, किनभने फारसको राजासँग म त्यहीं रोकिएँ” (दानिएल १०:१२-१३) ।

यो स्वर्गदूतसँगको जम्काभेट हुनुभन्दा तीन सप्ताह अगाडि नै उनको प्रार्थनाको सुनुवाई भएको कुरा दानिएलले थाहा पाए, तर त्यो स्वर्गदूतलाई उनीसम्म आइपुग्नलाई तीन सप्ताहसम्म लागेको थियो । त्यो स्वर्गदूत ढिलो हुनुको कारण चाँहि “फारस राज्यका राजकुमारले” उनलाई रोकेकोले गर्दा भएको थियो । जे भए तापनि, जब

^{५५} दुईवटा सम्भावित आपत्तिजनक उत्तरहरू : (१) यहूदाले मोशाको शरीरलाई लिएर मिखाएल र । शैतान बीचमा भनाभन भएको थियो भनेर उल्लेख गरेका छन्, तर त्यहाँ युद्ध नै भएको थियो भनेर भनिएको छैन । वास्तवमा, यहूदाले हामीलाई भन्दछन्, कि मिखाएलले शैतानको विरुद्धमा न्याय गरेनन्, तर “प्रभुले तँलाई हप्काउनु” भनेका थिए -यहूदा १:९) । (२) जब एलिशा र उनका दासहरूलाई दोथानको शहरमा सिरि याका सेनाहरूले घेराउन पारे, तब एलिशाले परमेश्वरले परमेश्वरसँग उनको नोकरको आँखा खोलियोस भनी प्रार्थना गरे (२ राजा ६:१५-१७) । परिणामस्वरूप, उनको नोकरले “अग्निमय घोडाहरू र रथहरू” देखे, जुन चाँहि हामी भन्न सक्छौं, कि आत्मिक क्षेत्रमा स्वर्गीय सेनाहरूद्वारा सवार भएको सैन्य दल थियो । जे भए तापनि, यो शैतानिक दूताहरूसँग युद्धमा समावेश हुनको लागि आएको दलको निश्चित संकेत होइन । दुष्ट मानव जातिहरूलाई परमेश्वरको क्रोधले आक्रमण गर्नको लागि उहाँद्वारा कुनै समयमा स्वर्गदूतहरूको प्रयोग गरिन्थ्यो । उदाहरणको लागि, २ राजा १९:३५ मा उल्लेख गरिएभैं, एकजना स्वर्गदूतद्वारा १८५,००० असुरी सिपाहीहरूको हत्या गरिएको थियो ।

मिखाएल, “प्रधान राजकुमारहरूमध्ये एकजना” ले उनलाई मद्धत गर्न आए, तब उनी त्यहाँबाट फुत्किन सके ।

त्यो स्वर्गदूत दानिएलबाट छुट्टिने बेलामा, उनले तिनलाई भने, “फारसका राजकुमारको विरुद्ध लड्नलाई म छिट्टै फर्कनेछु र जब म जान्छु, ग्रीसका राजकुमार आउनेछन् । जे भए तापनि, सत्यको पुस्तकमा के लेखिएको छ, पहिले म तिमीलाई बताउनेछु । तिम्रा राजकुमार मिखाएलले बाहेक अरु कसैले पनि, तिनीहरूका विरुद्धमा लड्न मलाई मद्धत गर्दैनन्” (दानिएल १०:२०-२१) ।

धर्मशास्त्रको यस खण्डबाट धेरै चाखलाग्दा तथ्य कुराहरू थाहा पाउन सकिन्छ । फेरि पनि हामी देख्छौं, कि परमेश्वरका दूतहरू सर्वशक्तिमान हुँदैनन् र तिनीहरू वास्तवमा, दुष्ट स्वर्गदूतहरूसँग युद्ध गर्न समावेश भएका हुन्छन् ।

दोस्रो कुरा, केही स्वर्गदूतहरू (जस्तै मिखाएल) अरु स्वर्गदूतहरू (जस्तै दानिएलसँग कुरा गर्ने स्वर्गदूत) भन्दा बढी शक्तिशाली हुन्छन् ।

Questions for Which we have no answers

हामीसँग जवाब नभएका प्रश्नहरू

“परमेश्वरले सुरुमै दानिएलको लागि सन्देश दिएर किन पठाउनु भएन जसले गर्दा तीन सप्ताहसम्म ढिलो त हुने थिएन” भनेर हामी सोध्न सक्छौं । तथ्य कुरा चाँहि के हो भने, मिखाएलको सहायता गर्न परमेश्वरले दानिएललाई सहायता गर्न पठाएको स्वर्गदूतले जित्न सक्दैन भनेर उहाँलाई थाहा हुँदा-हुँदै उहाँले किन त्यसलाई पठाउनु भयो भन्ने बारेमा बाइबलले हामीलाई बताउँदैन । वास्तवमा, परमेश्वरले किन कसैलाई कुनै सन्देश दिनको लागि कुनै पनि स्वर्गदूतलाई पठाउनु हुन्छ भनेर हामीलाई थाहा छैन । उहाँले किन व्यक्तिगत रूपमा वा दानिएललाई सुन्ने गरेर अथवा अस्थायी रूपमा स्वर्गमै दानिएललाई बोलाएर आफैले त्यो कुरा नभन्नु भएको होला ? हामी त्यो कुरा जान्दैनौं ।

तर यस खण्डले परमेश्वरका दूतहरू र शैतानका दूतहरूको बीचमा आत्मिक क्षेत्रमा निरन्तर युद्धहरू हुन्छन् भन्ने कुरालाई प्रमाणित गर्दछ त ? अहँ, गर्दैन, तर धेरै वर्ष अगाडि, परमेश्वरको एउटा कमजोर दूतहरू र “फारसको राजकुमार” नाम गरेको शैतानको एउटा दूतको बीचमा तीन सप्ताहसम्म संघर्ष भएको थियो भनेर मात्रै यसले प्रमाणित गर्दछ, जुन चाँहि यदि परमेश्वरले त्यस्तै इच्छा गर्नु भएको थियो भने त्यो कहिँदे हुने थिएन । पूरै बाइबलमा स्वर्गदूतहरूको अर्को एकमात्र लडाईको बारेमा उल्लेख गरिएको प्रकाशको पुस्तकमा रेकर्ड गरिएको स्वर्गमा हुने भविष्यको युद्ध नै हो । त्यो यही नै हो । अर्को स्वर्गदूतहरूको लडाई पनि भइरहेको हुनसक्छ, तर त्यसो भनेर नै निष्कर्षमा पुग्नको लागि हाम्रो तर्फबाट यो एउटा पूर्वानुमान हुनेछ ।

A Myth Based upon a Myth

मनगढन्ते कथामा आधारित एउटा मनगढन्ते कुरा

के दानिएल र फारसको राजकुमारको यस कथाले हाम्रो आत्मिक युद्धले स्वर्गदूतहरूको लँडाईको परिणामलाई निश्चित गर्न सक्छ भनेर प्रमाणित गर्छ त ? फेरि पनि, त्यो विचारले त्यहाँ नियमित स्वर्गदूतहरूको युद्धहरू हुन्छन् भनेर मानी लिन्छ (केही धर्मशास्त्रका पदहरूको आधारमा) । तर हामी यसलाई हामीले स्वीकार गरेर, “हो त्यहाँ नियमित स्वर्गदूतहरूको लँडाई हुन्छन् भनेर भनौं । के दानिएलको यस कथाले हाम्रो आत्मिक युद्धले सायद हुने गरेको स्वर्गदूतहरूको लँडाईको परिणामलाई निश्चित गर्न सक्छ भनी प्रमाणित गर्दछ ?

यो मनगढन्ते कथालाई समर्थन गर्नेहरूद्वारा यो प्रश्न प्रायः सोधिने गरिन्छ, “एकदिनपछि दानिएलले छोडेको भए के हुन्थ्यो ?” त्यस प्रश्नको जवाफ, वास्तवमा कसैले जान्दैन, किनभने दानिएलले त्यो नाम उल्लेख नभएको दूत नआउञ्जेल प्रार्थनामा परमेश्वरलाई खोज्न छोडेनन् । जे भएता पनि, दानिएलको आत्मिक युद्ध स्वर्गीय स्थानहरूमा भएको त्यो नामै नखुलाइएको स्वर्गदूतको विजयको कुञ्जी थियो भनेर हामीलाई विश्वास दिलाउनको लागि त्यो प्रश्न सोधिएको हो । यदि दानिएलले आत्मिक युद्ध गर्न छोडेको भए, मानिलिउँ फारसको राजकुमारलाई त्यो स्वर्गदूतले कहिले पनि जित्न सक्ने थिएन । तिनीहरूले हामीलाई यो कुरा विश्वास गरेको चाहन्छन्, कि दानिएलभैँ हामी पनि निरन्तर आत्मिक युद्धमा लागि रहनु पर्छ, नत्र भने कुनै दुष्ट दूतले परमेश्वरको दूतहरूमध्ये एउटा दूतमाथि विजयी गर्न सक्नेछ ।

पहिले, म यो देखाउन चाहन्छु, कि दानिएलले “आत्मिक युद्ध गरिरहेको” थिएन— उसले त परमेश्वरसँग प्रार्थना गरिरहेको थियो । उनी कुनै दुष्टका दूतहरूलाई केही गरिरहेका वा तिनीहरूलाई बाँधिरहेका, अथवा तिनीहरूको विरुद्धमा “युद्ध गरिरहेका” थिए भनेर कहिँ पनि उल्लेख गरिएको छैन । वास्तवमा, दानिएलले तीन सप्ताहसम्म त्यो स्वर्गदूतसँगको लँडाई निरन्तर रूपमा हुनेछ र नामै नखुलेको स्वर्गदूत उनीकहाँ देखा पर्नेछन् भनेर जानेका थिएनन् । उनले तीन सप्ताहसम्म उपवास बसेर परमेश्वरलाई खोज्दै बिताएका थिए ।

अब हामी त्यो प्रश्नलाई फेरि हेरौं : के दानिएलले एक वा दुई दिन प्रार्थना गरेर परमेश्वरको सन्देश ल्याउन असफल हुने थियो ? हामीलाई थाहा छैन । “तिमीले प्रार्थना गरिरहनु एकदम राम्रो कुरा हो, नत्र भने म कहिले पनि यो ल्याउन सक्ने थिइँन” भनेर त्यो नाम नदिइएको स्वर्गदूतले दानिएललाई कहिले पनि भनेनन्, भन्ने कुरा म देखाउन चाहन्छु । होइन, त्यो स्वर्गदूतले उनको विजयको श्रेय मिखाएललाई दिए । स्पष्ट रूपमा परमेश्वर नै त्यो व्यक्ति हुनु हुन्थ्यो जसले त्यो नामै नखुलाइएको स्वर्गदूतलाई र मिखाएललाई पठाउनु भयो, र इस्राएलको भविष्यमा के हुनेछ भनेर बुझ्नको लागि दानिएलको प्रार्थनाको सुनुवाई भएको छ भन्ने जानकारी गराउन उहाँले नै तिनीहरूलाई पठाउनु भएको थियो ।

यदि दानिएलले उपवास बस्न वा परमेश्वरलाई खोज्नको लागि रोकेका थिए भने, परमेश्वरले यसो भन्नु हुने थियो भन्ने सोच्नु पर्ने थियो । ठीक छ, तिमीहरू दुईजना दूतहरू, दानिएलले उपवास र प्रार्थना गर्न छोडेको छ, त्यसैले मैले तिमीहरूमध्ये एकजनालाई उसले प्रार्थना गर्न थालेको पहिलो दिन पठाएको भए तापनि, दानिएलकहाँ त्यो सन्देश लाने वारेमा अब बिसी देऊ । यस्तो देखिन्छ दानिएलको पुस्तकमा एघारवटा अथवा बाह्रवटा अध्यायहरू हुने छैनन् ।”

दानिएलले निरन्तर रूपमा दृढ भएर प्रार्थनामा लागि रहेको कुरा स्पष्ट छ (“आत्मिक युद्धमा” होइन) र स्वर्गदूतहरूलाई पठाएर परमेश्वरले जवाब दिनु भयो । हामीहरू पनि, प्रार्थनामा परमेश्वरसँग निरन्तर रूपमा दृढ रहनु पर्दछ र यदि परमेश्वरले त्यस्तै भएको चाहनु हुन्छ भने, हाम्रो जवाब स्वर्गदूतद्वारा नै आउन सक्छ । तर यो कुरा बिसनुहोस्, कि बाइबलीय

मानिसहरूलाई महत्वपूर्ण सन्देश दिनको लागि परमेश्वरले आफ्ना दूतहरूलाई प्रयोग गर्नु भएको धेरै उदाहरणहरू छन्, जहाँ कसैले तीन सप्ताहभन्दा कम प्रार्थना गरेको थियो भनेर केही पनि उल्लेख गरिएको छैन।^{१६} हामी सन्तुलित भएर रहनु पर्दछ। यसको अतिरिक्त, स्वर्गदूतहरूका धेरै उदाहरणहरू छन् जसले बाइबलीय मानिसहरूलाई सन्देशहरू दिएका थिए, जुन कुराको बारेमा स्वर्गबाट आउँदा शैतानिक दूतहरूसँग लडाईं गर्ने ती दूतहरूको बारेमा कुनै उल्लेख गरिएको छैन। ती स्वर्गदूतहरूले दुष्ट दूतहरूसँग तिनीहरूले ल्याएको सन्देशलाई जोगाउनको लागि युद्ध गर्नु पर्ने पनि हुनसक्छ, तर यदि तिनीहरूले त्यसै गरेको भए, यस बारेमा हामी केही जान्दैनौं, किनभने बाइबलले हामीलाई यस्तो कुराको बारेमा केही भन्दैन।

३ मनगढन्ते कथा = जब आदम पतन भयो तब संसारलाई नियन्त्रण गर्ने आदमको पट्टा (अधिकार) शैतानले आफ्नो लियो।”

मानव जातिको पतन हुँदा वास्तवमा शैतानलाई चाहिएको थियो ? कसै-कसैले यस्तो विचार गर्छन्, कि आदमको पतन हुँदा शैतानको ठूलो पदोन्नति भएको थियो। तिनीहरूले भन्छन्, मौलिक रूपमा आदम नै “यस संसारको देव” थियो, तर आदमको पतन हुँदाखेरि, शैतानले त्यो पद प्राप्त गर्‍यो, यसरी उसलाई यस पृथ्वीमा जे गर्न मन लाग्छ त्यो गर्नको लागि अधिकार दिइयो। त्यो समयदेखि यता परमेश्वरले समेत त्यसलाई रोक्नको लागि शक्तिहीन बन्नु पर्यो, किनभने आदमसँग आफ्नो पद शैतानलाई दिनको लागि “वैधानिक अधिकार” थियो र अहिले शैतानसित भएको अधिकारको लागि परमेश्वरले आदमसँग गर्नु भएको सहमतिलाई उहाँले आदर गर्नु पर्ने थियो। अहिले शैतानले “आदमको अधिकार” प्राप्त गरेको छ, र परमेश्वरले “आदमको अधिकारको समय नसकिउन्जेलसम्म” शैतानलाई रोक्न सक्नु हुन्न।

के यो सिद्धान्त सत्य छ ? मानव जातिको पतन भएकै बेलामा के शैतानले आदमको अधिकार प्राप्त गरेकै थियो त ?

निश्चय पनि होइन। शैतानले परमेश्वरको श्राप र उसको सम्पूर्ण देहान्त हुने ईश्वरिय प्र तिज्ञादेखि बाहेक अरु केही पनि पाएन।

आदम मौलिक रूपमा “यस संसारको देव” थियो भनेर बाइबलले कहिले पनि भनेको छैन। दोस्रो कुरा, आदमले संसारमाथि पाएको अधिकार उसले जसलाई मन लाग्यो त्यसलाई दिन सक्ने वैधानिक हक पाएको थियो भनेर पनि कहिले भनेको छैन। तेस्रो, आदमले पाएको पट्टा (अधिकार) एकदिन रद्द हुनेछ, भनेर बाइबलले कहिले भनेको छँदै छैन। यी सबै विचारहरू धर्मशास्त्रसम्मत छैनन्।

मौलिक रूपमा आदमले कस्तो खालको अधिकार पाएको थियो ? हामी उत्पत्तिमा पढ्दाछौं, कि परमेश्वरले आदम र हवालाई “फल्दै-फुल्दै, बृद्धि हुँदै, पृथ्वीमा भरिन्दै त्यसलाई आफ्नो वसमा पाउँ, र समुन्द्रमा माछाहरू, आकाशका पंक्षीहरू तथा पृथ्वीका सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर्नु” भनेर भन्नु भएको थियो (उत्पत्ति १:२८)।

पृथ्वीमाथि “देव” हुने बारेमा उनले हरेक कुरा जस्तै, मौसम तथा भविष्यमा जन्माएका मानिसहरूलाई र यस्तै अरुहरूलाई नियन्त्रण गर्नेछ, भन्ने बारेमा परमेश्वरले आदमलाई केही पनि भन्नु भएको थिएन। आदम र हवा प्रथम मानव जाति भएको हैसियतले गर्दा परमेश्वरले तिनीहरूलाई केवल समुन्द्रका माछाहरू, आकाशका चरा-चुरुङ्गीहरू र जीवजन्तुहरूमाथि

^{१६} उदाहरणको लागि हेर्नुहोस्, मत्ती १:२०, २:१३, १९, ४:११, लूका १:११-२०, २६-३८

अधिकार मात्र दिनुभएको थियो र फल्दै-फुल्दै वृद्धि हुँदै पृथ्वीमा भरिन्दै जानको लागि आज्ञा मात्रै दिनु भएको थियो ।

जब परमेश्वरले मानिसमाथि न्यायको घोषणा गर्नु भयो, परमेश्वरले आदमलाई “यस संसारको देवको” रूपमा भनिएको उसको त्यो पद गुमाएको बारेमा केही पनि भन्नु भएको थिएन । यसको अतिरिक्त, उहाँले आदम र हवाले पाएको त्यो समुन्द्रका माछाहरू, आकाशका चरा-चुरुङ्गीहरू र जनावरहरूमाथि तिनीहरूले गर्न पाउने अधिकारको बारेमा केही भन्नु भएन । वास्तवमा, मेरो विचारमा, मानव जातिले अहिले पनि समुन्द्रका माछाहरू, आकाशका चरा-चुरुङ्गीहरू र “हरेक घस्रने जनावरहरू” माथि अधिकार गरिरहेको कुरा स्पष्ट छ । मानव जातिले पृथ्वी अहिले पनि भरिरहेको छ र यसलाई आफ्नो बसमा पारिरहेकै छ । पतन हुँदा आदमले परमेश्वरबाट पाएको उसको मौलिक अधिकार कुनै पनि गुमाएको थिएन ।

Isn't Satan "God of This World ?"

के शैतान “यस संसारको देव” होइन त ?

तर पावलले शैतानलाई “यस संसारको देव” र प्रभु येशूले “यस संसारको शासक” भनेर भन्नु भएको होइन र ? हो, उहाँहरूले भन्नु भएकै हो, तर आदम पहिले “यो संसारको देव” थियो वा आदम पतन भएको बेला त्यो उपाधी शैतानले आदमबाट प्राप्त गरेको थियो भनेर कुनै कुरा उल्लेख गरिएको छैन ।

यसको अतिरिक्त, “यस संसारको देव” को रूपमा शैतानको उपाधिले यो कुरा प्रमाणित गर्दैन, कि शैतानले पृथ्वीमा जे मन लाग्यो त्यही गर्न सक्छ वा त्यसलाई रोक्नको लागि परमेश्वर शक्तिविहिन हुनु भएको छ । प्रभु येशूले भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ” (मत्ती २८:१८) । यदि पृथ्वीमा शैतानको समस्त अधिकार छ भने, त्यो प्रभु येशूको अनुमतिद्वारा मात्रै परिचालन हुन सक्छ ।

स्वर्ग र पृथ्वीमा प्रभु येशूलाई अधिकार कसले दियो ? यो पक्कै पनि परमेश्वर पिता नै हुनु पर्छ, जुन अधिकार प्रभु येशूलाई दिनको लागि उहाँसँग मात्र अधिकार छ । त्यसैकारण प्रभु येशूले आफ्नो पितालाई “स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु” भनेर भन्नु भयो (मत्ती ११:२५, लूका १०:२१) ।

परमेश्वरले सृष्टि गर्नु भएकै बेलादेखि उहाँसँग पृथ्वीमाथिको समस्त अधिकार थियो । सुरुमा उहाँले मानव जातिलाई अलिकति मात्रै अधिकार दिनु भएको थियो, र मौलिक रूपमा परमेश्वरले दिनु भएको त्यो अधिकार मानव जातिले कहिले पनि गुमाएको छैन ।

शैतान यस संसारको देव वा शासक भनेर बाइबलले भन्दा यसको अर्थ केवल यस संसारका मानिसहरूले (जोहरू नयाँ गरी जन्मिएका छैनन्) शैतानलाई पछ्याइरहेका छन् भन्ने मात्र हो । तिनीहरूले यो कुरालाई महसुस गर्नु या नगरनु, तिनीहरूले त्यसको सेवा गरिरहेका छन् । त्यो नै तिनीहरूको देव हो ।

Satan's Real-Estate Offer ?

शैतानको साँचो अवस्था दिइएको छ ?

धेरै जसो शैतानको सिद्धान्त भनेको मत्ती र लूकाले उल्लेख गरेको उजाडस्थानमा शैतानले प्रभु येशूलाई परीक्षा गरेको कथामाथि आधारित छ । आउनुहोस् अब हामी के सिक्न सक्छौं भनेर हेर्नलाई लूकाले दिएको विवरणलाई जाँचौं ।

“अनि त्यसले (शैतानले) उहाँलाई (येशूलाई) एउटा उच्च स्थानमा लगेर एकै क्षणमा जगतका सबै राज्यहरू देखायो । अनि दियाबलसले उहाँलाई भन्यो, “म यो सारा अधिकार र इनको गौरव तपाईंलाई दिनेछु, किनभने यी सबै मलाई सुम्पिएका छन्, र म जसलाई इच्छा गर्नु, त्यसलाई दिदँछु । त्यसैकारण तपाईंले मलाई दण्डवत गर्नु भयो भने, यी सबै तपाईंका हुनेछन् ।” त्यसपछि प्रभु येशूले त्यसलाई जवाब दिनु भयो, “लेखिएको छ, “तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई दण्डवत गर्नु, र उहाँको मात्र सेवा गर्नु ” (लूका ४:५-८) ।

यस घटनाले यस संसारमा भएको हरेक कुरामाथि शैतानको अधिकार छ भनेर वा त्यो अधिकार आदमले त्यसलाई सुम्पिएको थियो भनेर अथवा शैतानलाई रोक्नको लागि परमेश्वर शक्तिविहिन हुनु हुन्छ भनेर प्रमाणित गर्छ ? गर्दैन, र त्यहाँ गर्दैन भन्नु पर्ने धेरै कारणहरू पनि छन् ।

पहिलो, प्रभु येशूले “भुटको पिता” भन्नु भएको कुनै व्यक्तिले बनाएको भनाइमा हाम्रो ईश्वरशास्त्रलाई आधार बनाउन हामी होशियार हुनु पर्दछ (यूहन्ना ८:४४) । कहिले-काँही शैतानले साँचो कुरा पनि बताई दिन्छ, तर यस कुरामा हाम्रो चेतावनीको भण्डा प्रचण्ड रूपले फरफराएको हुनु पर्दछ, किनभने शैतानले भनेको कुरा परमेश्वरले भनेको कुरासँग मेल खाँदैन ।

दानिएलको पुस्तकको चौथो अध्यायमा हामी राजा नबुकदनेसरको नम्रताको बारेमा वर्णन गरिएको कथा पाउँदछौं । नबुकदनेसरले आफ्नो पद र सफलताहरूमाथि पूरा घमण्ड गरेको थियो, तिनलाई अगमवक्ता दानिएलले हजुरले “मानिसहरूका राज्यमाथि सर्वोच्चकै अधिकार छ र उहाँले इच्छा गर्नु भएको कसैलाई पनि ती राज्यहरू दिनु हुन्छ” भनेर महसुस नगरेसम्म हजुरलाई पशुको मन दिइनेछ भनेर भनेका थिए (दानिएल ४:२५) । चारपल्टसम्म यसको महत्वलाई दर्शाएर यो कथासँग सम्बन्धित उही घोषणा गरिएको छ (हेर्नुहोस् दानिएल ४:१७, २५, ३२, ५:२९) ।

“मानिसहरूका राज्यमाथि सर्वोच्चकै अधिकार छ” भनेर दानिएलले भनेको कुरालाई याद गर्नुहोस् । यसले पृथ्वीमा परमेश्वरको कुनै अधिकार छ भन्ने देखाउँछ, हैन र ?

यो पनि याद गर्नुहोस्, कि शैतानले प्रभु येशूलाई भनेको कुरासँग दानिएलले गरेको दावी प्रत्यक्ष रूपमा बाभेको देखिन्छ । दानिएलले भनेका छन्, “परमेश्वरले जसलाई इच्छा गर्नु हुन्छ त्यसलाई दिनु हुन्छ,” अनि शैतानले भन्यो, “जसलाई म इच्छा गर्छु, त्यसलाई दिन्छु” (लूका ४:६) ।

त्यसो भए अब तपाईं कसलाई विश्वास गर्नु हुन्छ ? व्यक्तिगत रूपमा भन्नुपर्दा, म चाँहि त दानिएलले भनेको कुरामा विश्वास गर्छु ।

जे भए तापनि शैतानले भनेको कुरामा पनि सम्भावित सत्यता चाँहि थियो – यदि हामीले अर्को तरिकाले उसले भनेको कुरालाई हेर्छौं भने ।

मैले पहिले नै भनेको जस्तै शैतान “यस संसारको देव” हो, जसको अर्थ त्यसले अन्धकारको राज्यमाथि शासन गर्दछ भन्ने हो, जसमा हरेक राष्ट्रमा भएका परमेश्वरको विरुद्धमा बागी भएका मानिसहरू पर्दछन् । बाइबलले भन्दछ, कि “सारा संसार त्यस दुष्टको अधीनमा परेको छ” (१ यूहन्ना ५:१९) । शैतानले जसलाई इच्छा लाग्छ, म त्यसलाई पृथ्वीको राज्यको अधिकार दिन सक्छु भनेर दावी गर्दा, त्यसले आफ्नै स्वामित्वमा भएको अन्धकारको राज्यको बारेमा धेरै र अप्रोसँग भनिरहेको हुनसक्छ, जुन चाँहि स-सना राज्यहरू मिलेर बनेको पृथ्वीमा भएको भ्रष्ट राजनीतिक संसारको राज्य हो । धर्मशास्त्रद्वारा हामीलाई जानकारी गराइएको छ, कि शैतानका धेरै दुष्टात्माहरूका ओदोहाहरू छन् जसद्वारा त्यसले आफ्नो राज्यलाई शासन गर्दछ (हेर्नुहोस् एफिसी ६:१२), र आफू मुख्य व्यक्ति भएर आफूसँग भएका ती आत्माहरूलाई पदोन्नती वा अधोगती गर्न सक्ने त्यसलाई अधिकार छ भन्ने दावी गर्दछ । त्यस कुरामा, शैतानले त्यो अन्धकारको राज्यमाथि शासन गर्न दोस्रो तहको दुष्ट आत्माको अधिकार दिन्छु भन्दै थियो । प्रभु येशूले गर्नु पर्ने एउटै कुरा चाँहि शैतानको सामु निहुरनु र त्यसलाई आराधना गर्नु थियो । धन्यवादी भएर प्रभु येशूले “पदोन्नती” को लागि त्यस मौकालाई इन्कार गर्नु भयो ।

Who gave Satan his authority ? शैतानलाई उसको अधिकार कसले दियो ?

तर शैतानले ती राज्यहरूको अधिकार उसलाई सुम्पिदिएको छ, भनेर गरेको दावी चाँहि के हो त ?

फेरि पनि, शैतानले भूट बोलिरहेको थियो भन्ने साँचो सम्भावना छ । तर आउनुहोस् हामी त्यसले सत्य भनिरहेको थियो भनेर शंकाको लागि त्यसलाई अलिकति फाइदा दिऔं ।

शैतानलाई आदमले त्यो अधिकार सुम्पिदिएको थियो भनेर शैतानले भनेको छैन भन्ने कुरालाई याद गर्नुहोस् । हामीले पहिले हेरिसक्यौं, आदमले यो शैतानलाई सुम्पिदिन सक्दैनथ्यो । किनभने आदमले त्यो कहिले सुम्पिदिनु पर्ने थिएन । आदमले त राज्यहरू होइन, तर समुन्द्रका माछाहरू, आकाशका चरा-चुरुङ्गीहरू र जनावरहरूमाथि शासन गर्नु पर्ने थियो । (वास्तवमा, आदमको पतन हुँदा राज्य गर्नको लागि मानिसहरू नै थिएनन्) । यसको अतिरिक्त, यदि शैतानले अन्धकारको राज्यमाथि प्रभु येशूलाई शासन गर्न दिएको भए, जहाँ सारा दुष्टआत्माहरू र उद्धार नपाएका मानिसहरू थिए, त्यहाँ साँच्चै नै आदमले शैतानलाई सुम्पिदिएको अधिकारको कुनै कुरै हुने थिएन । शैतानले त आदम सृष्टि गरिनुभन्दा पनि अगाडिदेखि नै पतन भएका स्वर्गदूतहरूमाथि शासन गरिरहेकै थियो ।

शैतानको मतलब यो हुन सक्थ्यो, कि सारा संसारमा जानेर वा नजानेर परमेश्वरको अधीनमा नभएकाहरू र त्यसको अधीनमा भएकाहरूमाथि शासन गर्न ती नै मानिसहरूद्वारा दिइएको छ ।

त्योभन्दा पनि अभै राम्रो सम्भावना चाँहि के हो भनेदेखि परमेश्वरले नै त्यो अधिकार त्यसलाई दिनु भएको थियो । धर्मशास्त्रको प्रकाशमा, यो कुरा एकदम सम्भव छ, कि परमेश्वरले नै शैतानलाई भन्नु भयो, “ममा समर्पित नभएको हरेकमाथि शासन गर्न तँ र तेरा दुष्ट आत्माहरूलाई मेरो अनुमति छ” । तपाईंलाई यो कुरा बुझ्न अहिले कठिन होला, तर पछिबाट तपाईंले त्यो नै संभवत शैतानको दावीको बारेमा गरिएको राम्रो व्याख्या हो रहेछ भनेर देख्नु

हुनेछ । यदि परमेश्वर साँच्चै नै “मानव जातिको शासक” हुनु हुन्छ भने (दानिएल ४:२५), मानव जातिमाथि भएको शैतानको जुनसुकै अधिकार पनि परमेश्वरबाटै दिइएको हुनु पर्छ ।

शैतानले अन्धकारको राज्यलाई मात्रै शासन गरिरहेको छ, जसलाई “विद्रोहको राज्य” पनि भन्न सकिन्छ । शैतानले आफू स्वर्गबाट खसालिएकै बेलादेखि त्यस राज्यमा शासन गरिरहेकोछ, जुन आदमको पतन हुनुभन्दा पनि अगाडिको समय हो । आदमको पतन नहुन्जेलसम्म अन्धकारको राज्य स्वर्गदूतहरूको विद्रोहमा मात्रै सीमित थियो । तर जब आदमले पाप गर्‍यो, तब उ विद्रोहको राज्यमा सहभागी भयो, र शैतानको राज्यमा विद्रोही स्वर्गदूतहरू मात्रै भएनन् तर त्यहाँ विद्रोही मानव जाति पनि सहभागी भए ।

आदमको सृष्टि हुनुभन्दा पनि अगाडि शैतानले अन्धकारको राज्यमाथि शासन गरेको थियो, त्यसैले अब हामी आदम पतन भएपछि आदमको अधिकार शैतानले प्राप्त गर्‍यो भन्ने कुरा नसोचौं । त्यसो होइन, आदमले पाप गर्दा, शैतानद्वारा केही समय पहिलेबाट शासन गरिएको राज्य, विद्रोहको राज्यमा उ समावेश भएको थियो ।

Was God Surprised by the Fall ? पतनद्वारा के परमेश्वर अचम्भित हुनु भएको थियो ?

“शैतानले प्राप्त गर्‍यो भन्ने सिद्धान्त”मा भएको अर्को गलत कुरा के हो भने यसले परमेश्वरलाई पतनको घटना र त्यसको परिणामस्वरूप उहाँ दुःखित हुनु भएकोले गर्दा मूर्ख जस्तो देखिन्छ । शैतानले आदम र हवाको परीक्षा गर्नेछ, र त्यसको परिणामस्वरूप मानिसको पतन हुनेछ भनेर के परमेश्वरलाई थाहा थिएन ? यदि परमेश्वर सर्वज्ञानी हुनु हुन्छ भने, के हुन गइरहेको छ भनेर त उहाँलाई थाहा हुनु पर्ने नी ! त्यसैकारण बाइबलले हामीलाई जानकारी दिन्छ, कि उहाँले मानव जातिलाई सृष्टि गर्नुभन्दा पनि अगाडि परमेश्वरले मानव जातिलाई छुटकारा दिने योजना बनाई सक्नु भएको थियो (हेर्नुहोस् मत्ती २५:३४, प्रेरित २:२-२३, ४:२७-२८, १ कोरिन्थी २:७-८, एफिसी ३:८-११, २ तिमोथी १:८-१०, प्रकाश १३:८) ।

शैतान पतन हुनेछ भनेर जान्दा-जान्दै पनि परमेश्वरले त्यसलाई सृष्टि गर्नु भयो, र आदम र हवा पनि पतन हुनेछन् भनेर जानेकै भए पनि उहाँले तिनीहरूलाई पनि सृष्टि गर्नु भयो । शैतानले परमेश्वरलाई छल गरेर उसँग नभएको कुनै कुरा प्राप्त गर्न सक्ने त्यसको कुनै निश्चित उपाय नै छैन ।

परमेश्वरले शैतानलाई “यस संसारको देव” भएको चाहनु हुन्छ भनेर मैले भनिरहेको छु ? हो, किनकि उहाँको ईश्वरिय उद्देश्यमा जति सक्दो सुहाउने गरी मात्र । यदि परमेश्वरले शैतानलाई चलाउन चाहनु भएको थिएन भने, प्रकाश २०:१-२ मा उहाँले त्यसलाई एक दिन रोक्नु हुनेछ भनेर हामीलाई भनिएभैं, उहाँले त्यसलाई रोक्नुहुने थियो ।

जे भए तापनि, जोसुकै व्यक्ति शैतानको शासनमुनि रहिरहोस् भन्ने परमेश्वर चाहनु हुन्छ भनेर मैले भनिरहेको छुइन । हरेक व्यक्ति शैतानको शासनबाट भागेर बाँचेको होस् भनी परमेश्वर चाहनुहुन्छ (प्रेरित २६:१८, कलस्सी १:१३, १ तिमोथी २:३-४, २ पत्रुस ३:९) । तरै पनि परमेश्वरले शैतानलाई अन्धकारलाई रुचाउने हरेकमाथि शासन गर्ने अनुमति दिनु हुन्छ (हेर्नुहोस् यूहन्ना ३:१९) - जोहरू निरन्तर रूपमा उहाँको विरुद्धमा बागी भइरहन्छन् तिनीहरूमाथि शासन गर्न ।

तर मानिसहरूलाई शैतानको अन्धकारको राज्यबाट भाग्नको लागि सहायता गर्न हामीले सक्ने कुनै कुरा छैन ? छ, हामीले तिनीहरूको लागि प्रार्थना गर्न सक्छौं, र तिनीहरूलाई पश्चाताप गरेर सु-समाचारमा विश्वास गर्ने बोलावट दिन सक्छौं (जसरी प्रभु येशूले हामीलाई आज्ञा गर्नु भएको छ) । यदि तिनीहरूले त्यसो गरे भने, तिनीहरूले शैतानको अधिकारबाट छुटकारा पाउने छन् । तर हामीले दुष्ट आत्माहरू, जसले मानिसहरूलाई आफ्नो पकडमा पारेका छन् तिनीहरूलाई ढाल्न सक्छौं भनेर सौँचनु गलत हो । यदि मानिसहरू अन्धकारमै रहन चाहन्छन् भने परमेश्वरले तिनीहरूलाई रहन दिनु हुन्छ । प्रभु येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नु भयो, कि यदि कुनै शहरका मानिसहरूले तिनीहरूका सन्देशलाई ग्रहण गरेनन् भने, त्यस शहरबाट निस्कदा आफ्ना खुट्टाको धुलो टाँक्न देओ र अर्को शहरमा जाओ (मत्ती १०:१४) । उहाँले तिनीहरूलाई त्यही शहरमा बसेर त्यस शहरमा भएको त्यो किल्लालाई भत्काई देओ जसले गर्दा त्यहाँका मानिसहरू ग्रहण गर्न तयार हुनेछन्, भनेर भन्नु भएन । पश्चाताप गरेर उँहातिर फर्कन इन्कार गर्नेहरूलाई बन्धनमा पार्नको लागि परमेश्वरले दुष्ट आत्माहरूलाई अनुमति दिनु हुन्छ ।

Further Proof of God's Supreme Authority Over Satan शैतानमाथि परमेश्वरको सर्वोच्च अधिकारका अरु प्रमाण

मानिसको पतनमा परमेश्वरले नियन्त्रणको लागि शैतानलाई कुनै पनि अधिकार दिनु भएको थिएन भन्ने प्रमाण धर्मशास्त्रका धेरै पदहरूमा प्रशस्त मात्रामा छन् । बाइबलले बारम्बार भन्दछ, कि परमेश्वरले सबै शैतानलाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ र त्यसमाथि उहाँले सम्पूर्ण नियन्त्रण गर्नुहुनेछ । शैतानले परमेश्वरले त्यसलाई अनुमति दिनुभएको कुरा मात्र गर्न सक्छ । यस तथ्यको लागि अब हामी पुरानो करारमा भएका केही उदाहरणहरूको जाँच गरौं ।

अयूबको पुस्तकमा भएका प्रथम दुईवटा अध्यायहरूले शैतानमाथि परमेश्वरको अधिकारको उत्कृष्ट उदाहरण समावेश गरेका छन् । त्यहाँ हामी शैतानले परमेश्वरको सिंहासनको सामुमा खडा भएर अयूबलाई दोष दिइरहेको बारेमा पढ्दछौं । त्यो समयमा अयूबले पृथ्वीमा भएको अरु कुनै व्यक्तिको भन्दा बढी परमेश्वरको आज्ञापालन गरिरहेको थियो, र त्यसैले स्वभाविक रूपमा, शैतानले उसलाई केन्द्रित गरिरहेको थियो । शैतानले “आफ्नो हृदय” अयूबमाथि लगाएको थियो भनेर परमेश्वरलाई थाहा थियो (अयूब १:१८, एन.ए.एस.बी.को किनारामा भएको नोटलाई हेर्नुहोस्), अनि उहाँले दिएको सारा आशिषहरूको कारणले मात्रै अयूबले परमेश्वरको सेवा गरिरहेको छ भनी शैतानले अयूबलाई दोष लगाएको कुरा परमेश्वरले सुन्नुभयो (हेर्नुहोस् अयूब १:९-१२) ।

परमेश्वरले अयूबको वरिपरि सुरक्षा राखिदिनु भएको थियो भनेर शैतानले भन्यो, र त्यसले उहाँसँग अयूबलाई दिइएको सम्पूर्ण आशिषहरू खोस्नको लागि बिन्ति गर्‍यो । परिणामस्वरूप, परमेश्वरले शैतानलाई सीमित रूपमा मात्र अयूबलाई प्रहार गर्न अनुमति दिनु भयो । प्रारम्भिक रूपमा, शैतानले अयूबको शरीरलाई छुन सकेन । जे भए तापनि, पछिबाट परमेश्वरले शैतानलाई अयूबको शरीरलाई प्रहार गर्ने अनुमति दिनु भयो, तर उसलाई मार्न भने शैतानलाई निषेध गर्नुभयो (अयूब २:५-६) ।

धर्मशास्त्रको यो एउटा खण्डले स्पष्ट रूपमा यो प्रमाणित गर्दछ, कि शैतानले जे चाहन्छ त्यो गर्न सक्दैन । त्यसले अयूबको शरीरलाई परमेश्वरले अनुमति नदिएजेलसम्म प्रहार

गर्न सकेन । त्यसलाई परमेश्वरले अनुमति नदिउन्जेलसम्म अयूबको स्वास्थ्यलाई चोर्न सकेन । परमेश्वरले अनुमति नदिनु भएकोले गर्दा नै त्यसले अयूबलाई मार्न सकेन ।^{१५} आदमको पतनको समयदेखि समेत परमेश्वरले शैतानमाथि नियन्त्रण गर्नुभएको छ ।

Saul's evil Spirit (From Good" **“शाऊलमा भएको दुष्ट आत्मा परमेश्वरबाट” पठाइएको हो”**

पूरानो करारमा परमेश्वरले आफ्नो क्रोधको प्रतिनिधिको रूपमा शैतानका दुष्ट आत्माहरूलाई प्रयोग गर्नु भएका धेरै उदाहरणहरू छन् । हामी १ शामुएल १६:१४ मा पढ्दछौं : “अब परमप्रमुका आत्माले शाऊललाई त्याग्नु भयो, अनि परमप्रभुबाटको एउटा दुष्ट आत्माले उनलाई बेला-बेलामा पक्रन्थ्यो ।” यो अवस्था अनाज्ञाकारी राजा शाऊलमाथि ताडना दिइएको कारणले भएको थियो भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ ।

अब प्रश्न छ, “परमेश्वरबाटको एउटा दुष्ट आत्मा” भन्ने वाक्यको अर्थ चाँहि के हो त ? के परमेश्वरले स्वर्गमा उहाँसँगै रहने गरेको दुष्ट आत्मालाई पठाउनु भएको थियो भन्ने यसको अर्थ हो, वा यसको मतलब परमेश्वरले शाऊललाई प्रहार गर्नको लागि शैतानका दुष्ट आत्माहरूमध्ये एउटालाई सर्वोच्च तवरले अनुमति दिनुभएको थियो भन्ने हो ? मेरो विचारमा धेरैजसो ख्रीष्टियनहरूले बाइबलले सिकाएको शिक्षाको प्रकाशमा दोस्रो सम्भाव्यतालाई स्वीकार गर्नेछन् । कारण धर्मशास्त्रले भन्दछ, कि त्यो दुष्टआत्मा “परमेश्वरको” थियो र त्यो दुष्टआत्माले दिएको सतावट चाँहि शाऊललाई परमेश्वरले दिनुभएको ईश्वरिय ताडनाको प्रत्यक्ष परिणाम थियो । यसरी हामी देख्छौं, कि ती दुष्ट आत्माहरू परमेश्वरको सर्वोच्च नियन्त्रणमुनि रहेका हुन्छन् ।

न्यायकर्ता ९:२३ मा हामी पढ्दछौं, “परमेश्वरले अवीमेलेक र शकेमका मानिसहरूको बीचमा तिनीहरूले गरेका दुष्ट कार्यहरूको ईश्वरीय न्याय तिनीहरूमाथि आओस् भनेर एउटा दुष्ट आत्मालाई पठाई दिनु भयो ।” फेरि पनि, यो दुष्ट आत्मा परमेश्वरको स्वर्गबाटको चाँहि थिएन, तर शैतानकै राज्यबाटको थियो, र जुन व्यक्तिलाई त्यो ताडना दिनु पर्ने थियो त्यसको विरुद्धमा दुष्ट योजनाका कामहरू गर्नलाई ईश्वरीय तवरले त्यसलाई अनुमति दिइएको थियो । परमेश्वरको अनुमतिबिना दुष्ट आत्माहरूले कुनै पनि व्यक्तिको विरुद्धमा दुष्ट योजनाहरू ल्याएर सफलतापूर्वक काम गर्न सक्दैनन् । यदि त्यो कुरा सत्य होइन भने, परमेश्वर सर्वशक्तिमान हुनु हुन्छ । यसरी हामी फेरि पनि एकचोटि सुरक्षापूर्वक निष्कर्षमा पुग्न सक्छौं, कि आदम पतन हुँदा, परमेश्वरको नियन्त्रणदेखि पर भएको अधिकार शैतानले प्राप्त गरेको थिएन ।

New Testament Examples of God's Power over Satan **शैतानमाथि परमेश्वरको शक्ति छ भन्ने बारेमा नयाँ“ करारका उदाहरणहरू**

^{१५} अयूबले आफ्नो “डरले शैतानको लागि ढोका खोलिदिएन भन्ने कुराको प्रमाण यो पूरै खण्डले पनि दिन्छ, जुन मनगढन्ते कुरालाई केही मानिसहरूले विश्वास गर्दछन् । परमेश्वर आफैले अयूब २:३ मा अयूबको बारेमा शैतानलाई भन्नु भएको छ, “बिना कारण त्यसलाई (अयूबलाई) नाश गर्नलाई तैले मलाई उस्काइस, तर त्यसको निष्ठा अहसम्म ढलपल भएको छैन” । मैले यस बारेमा विस्तृत रूपमा परमेश्वरको जाँच, पृष्ठ नं. १७५-१९१ भन्ने पुस्तकमा छलफल गरेको छु, जसलाई हाम्रो वेबसाइट (www.shepherdserve.org) मा पनि अंग्रेजीमा पढ्न सकिन्छ ।

शैतानले प्राप्त गरेको थियो भन्ने सिद्धान्तलाई इन्कार गर्ने अतिरिक्त प्रमाण नयाँ करारले उपलब्ध गराउँछ ।

उहादरणको लागि, प्रभु येशूले आफ्ना बाह्रजना चेलाहरूलाई “सबै भूतहरूमाथि अधिकार” दिनु भयो भनेर लूका ९:१ मा हामी पढ्दछौं । यसको अतिरिक्त, लूका १०:१९ मा प्रभु येशूले तिनीहरूलाई भन्नु भयो, “हेर, मैले तिमीहरूलाई सर्पहरू र बिच्छीहरू कुल्चने र शत्रुको सारा शक्तिमाथि अधिकार दिएको छु, र कुनै कुराले तिमीहरूलाई हानी गर्ने छैन” ।

प्रभु येशूले तिनीहरूलाई शैतानका सारा शक्तिहरूमाथि अधिकार दिनु हुँदा, त्यो अधिकार पहिले त उहाँसँगै भएको हुनु पर्दछ । शैतान परमेश्वरको अधिकारको मुनि छ ।

लूकाको सु-समाचारमा पछिबाट प्रभु येशूले पत्रुसलाई भन्नु भएको बारेमा हामी पढ्दछौं, “सिमोन, सिमोन, हेर, शैतानले तिमीलाई गहूँ जस्तै निफन्ने अनुमति मागेको छ” (लूका २२:३१) । यस खण्डले देखाउँछ, कि परमेश्वरबाट अनुमति नपाइकन शैतानले पत्रुसलाई निफन्न सकेन । फेरि पनि, शैतान परमेश्वरकै नियन्त्रण मुनि छ ।^{५५}

Satan's Thousand-Year Prison Term शैतान हजार वर्षको निम्ति कारावासमा

प्रकाश २० अध्यायमा एउटा स्वर्गदूतद्वारा बाँधिनेछ भनेर जब हामी पढ्दछौं, त्यहाँ आदमको पट्टा (अधिकार) रद्ध भएको कुरा उल्लेख गरिएको छैन । त्यसलाई कैद गर्नु पर्ने कारण चाहि केवल त्यसले “राष्ट्रहरूलाई फेरि छल नगरोस् भनेर” नै हो (प्रकाश २०:३) ।

चाखलागदो गरेर, शैतानलाई १,००० वर्षसम्म कैद गरिसकेपछि त्यसलाई छोडिनेछ र त्यो पृथ्वीको चारै सुरमा भएका राष्ट्रहरूलाई छल गर्नको लागि बाहिर निस्क्याउनेछ” (प्रकाश २०:८) ।

ती छल गरिएका राष्ट्रहरूले यरुशलेमलाई आक्रमण गर्नको लागि तिनीहरूका सेनाहरू परिचालन गर्नेछन्, जहाँ प्रभु येशूले शासन गरी राख्नु भएको हुन्छ । जब तिनीहरूले शहरलाई घेरा हाल्छन्, तब स्वर्गबाट आगो खसेर “तिनीहरूलाई खत्तम पारिदिनेछ” (प्रकाश २०:९) ।

त्यो १,००० वर्ष पछिको अन्तिम छोटो समय अवधिमा आदमको पट्टा (अधिकार) समावेश भएको हुन्छ, र त्यसकै कारणले गर्दा परमेश्वरले शैतानलाई छुटाउन बाह्य हुनुपर्यो भन्नु के मुखतापूर्ण हुँदैन र ? यस्तो प्रकारको विचार हास्यास्पद हुन्छ ।

होइन, हामीले फेरि पनि एकचोटि धर्मशास्त्रको यस खण्डबाट परमेश्वरले शैतानलाई पूर्ण तवरले नियन्त्रण गर्नु हुन्छ र उहाँले आफ्नो ईश्वरीय उद्देश्यहरू पूरा गर्नको लागि मात्रै त्यसको छल गर्ने कार्य गर्नेलाई अनुमति दिनु हुन्छ भन्ने कुरा सिक्छौं ।

भविष्यमा प्रभु येशूले गर्नु हुने हजार वर्षको समय अवधिमा शैतान परिचालित हुनदेखि बञ्चित हुन्छ, र त्यसले कसैलाई पनि छल गर्न सक्दैन । जे भए तापनि, त्यो समयमा त्यस्ता मानिसहरू पनि हुनेछन् जसले खीष्टको शासनको पालना बाहिरी रूपमा मात्र गर्नेछन् तर भित्री

^{५५} १ कोरिन्थी १०:१३ पनि हेर्नुहोस्, जसले परमेश्वरले हाम्रो परीक्षालाई सीमित तुल्याई दिनु हुन्छ र हामीलाई परीक्षा गर्नेलाई पनि सीमित तुल्याई दिनु हुन्छ भनेर देखाउँदछ ।

तवरले चाँहि उहाँ पदच्युत भएको हेर्न चाहनेछन् । तर पनि तिनीहरूले “फलामको डण्ठाले शासन गर्नुहुने” लाई पदच्युत गर्ने तिनीहरूलाई कुनै मौका हुने छैन भनी थाहा पाउनेछन् र सफल हुने छैनन् (प्रकाश १९:१५) ।

तर जब शैतानलाई छोडिन्छ, तब आफ्नो हृदयमा खीष्टलाई घृणा गर्नेहरूलाई छल गर्न त्यो सक्षम हुनेछ, र तिनीहरूले मूर्ख भएर असम्भव काम गर्न प्रयत्न गर्नेछन् । जब शैतानलाई सम्भावित विद्रोहीहरूलाई छल गर्नको लागि अनुमति दिइन्छ, तब मानिसहरूको हृदयको अवस्था प्रकट गरिनेछ र त्यसपछि परमेश्वरले आफ्नो धार्मिक न्याय तिनीहरूमाथि गर्नु हुनेछ जोहरू उहाँको राज्यमा जीउनको लागि योग्य छैनन् ।

वास्तवमा, परमेश्वरले आज मानिसहरूलाई छल गर्नको लागि शैतानलाई अनुमति दिनुहुने एउटा कारण पनि त्यही नै हो । हामी पछिबाट शैतानको लागि परमेश्वरको पूर्ण उद्देश्यहरूको बारेमा अनुसन्धान गर्नेछौं, तर अहिलेको लागि भने यो भन्नु उचित हुन्छ, कि परमेश्वरले उसैलाई पनि छलमै रहरहेको चाहनु हुन्छ । जे भए तापनि, मानिसहरूको हृदयमा के छ भनेर उहाँ जान्न चाहनु हुन्छ । शैतानले सत्य जान्ने र सो सत्यलाई विश्वास गर्नेहरूलाई छल गर्न सक्दैन । तर परमेश्वरले ती व्यक्तिहरूलाई छल गर्नको लागि अनुमति दिनु हुन्छ, जसले आफ्नो कठोर हृदयको कारण सत्यलाई इन्कार गर्दछन् ।

खीष्ट विरोधीको समयको बारेमा भन्दै पावलले लेखेका छन्, “अनि, त्यसपछि त्यो पापको मानिस प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभु येशूले आफ्नो मुखको श्वासले नाश पार्नु हुनेछ, र उहाँको आगमनको प्रकाशले त्यसलाई नाश गर्नु हुनेछ, शैतानको कामकाज बमोजिम पापको मानिस सारा शक्ति र छलपूर्ण चिन्हहरू र चमत्कारसहित, र नाश हुनेहरूलाई छलमा पार्ने समस्त दुष्टतासहित आउनेछ, किनकि तिनीहरूले सत्यलाई प्रेम गर्न र त्यस अनुसार बाँच्न इन्कार गरे । यसैकारण तिनीहरूले भूठा कुरामा विश्वास गरुन् भनेर परमेश्वरले तिनीहरूमाथि एक शक्तिशाली भ्रम पठाउनु हुन्छ, ताकि सत्यमाथि विश्वास नगर्ने, तर अधार्मिकतामा आनन्द मनाउने सबैजना दोषी गहरिऊन्” (२ थिस्सलोनिकी २:८-१२) ।

“बहकाउको प्रभावलाई पठाउने कार्यको श्रेय परमेश्वरलाई नै जान्छ, जसले गर्दा तिनीहरूले भूठोलाई विश्वास गर्न सक्नु” भन्ने कुरालाई याद गर्नुहोस् । तर यो पनि याद गर्नुहोस्, कि यी बहकाउमा पर्ने तिनै मानिसहरू हुन्, जसले “सत्यलाई विश्वास गरेका थिएनन्” तिनीहरूले सु-समाचारलाई इन्कार गरे । परमेश्वरले खीष्ट विरोधीलाई चिन्ह र तमत्कारका साथ शक्तिशाली बनाउनको लागि शैतानलाई अनुमति दिनु हुनेछ, जसले गर्दा खीष्टलाई इन्कार गर्नेहरू छलमा पर्नेछन्, र परमेश्वरको अन्तिम उद्देश्य चाँहि “तिनीहरू सबै न्यायमा परुन” भन्ने हो । त्यसैकारणले नै, आज परमेश्वरले मानिसहरूलाई छल गर्नको लागि शैतानलाई अनुमति दिनु हुन्छ ।

परमेश्वरले शैतानलाई यस पृथ्वीमा परिचालित हुने बेलामा विश्वको कुनै अको ठाउँमा सजिलैसँग निर्वासित गर्न सक्नुहुने थियो । २ पत्रुस २:४ मा हामीलाई बताइएको छ, कि त्यहाँ केही पापमय स्वर्गदूतहरू छन्, जसलाई परमेश्वरले पहिलेबाट नरकमा फाली दिनु भयो, “र न्यायको दिनसम्मको निमित्त पातालको अन्धकारमा जकडी राख्नु भयो ।” हाम्रा सर्वशक्तिमान परमेश्वरले शैतानलाई पनि त्यसै गर्न सक्नु हुने थियो जसरी उहाँले त्यसका स्वर्गदूतहरूलाई गर्नु भएको थियो, यदि उहाँको ईश्वरीय उद्देश्यहरूको लागि यो सुहाउँदिलो भएको भए । तर केही समयको लागि, शैतान र त्यसका दूतहरूलाई पृथ्वीमा परिचालन गर्नको लागि अनुमति दिन परमेश्वरसँग धेरै राम्रो कारण छ ।

The Demons' Fear of Torment

भूतात्मालाई यातानाको डर

यस मनगढन्ते सिद्धान्तको बारेमा अध्ययन गर्न जब हामी नजीक पुग्छौं, एउटा अन्तिम विचार गर्नुपर्ने धर्मशास्त्रीय उदाहरण गदरिनीको मुलुकमा भएका भूतात्माहरूको कथा पाउँछौं ।

“अनि जब उहाँ (येशू) पारिपट्टि गदरिनीहरूको मुलुकमा आउनु भयो, तब भूत लागेका दुईजना मानिसहरूले चिहानबाट आउँदै गर्दा उहाँलाई भेटे, तिनीहरू यति डरलाग्दा थिए, कि कोही पनि त्यहाँबाट आउन-जान सक्दैन थिए । तिनीहरूले यसो भन्दै चिच्याए, “हे परमेश्वरका पुत्र, तपाईंको हामीहरूसँग के सरोकार ? हाम्रो समय नपुगी हामीहरूलाई कष्ट दिन तपाईं यहाँ आउनु भएको हो” (मत्ती ८:२८-२९) ?

यो कथा प्रायः गरेर शैतानले प्राप्त गरेको थियो भन्ने सिद्धान्त मान्नेहरूद्वारा तिनीहरूको विचारलाई समर्थन गर्नको लागि प्रयोग गर्ने गरिन्छ । तिनीहरू भन्छन्, “ती भूतात्माहरूले प्रभु येशूको न्यायको निमित्त अपिल गरेका थिए । तिनीहरूलाई थाहा थियो, आदमको पट्टा (अधिकार) रद्ध हुनअगिसम्म उहाँले तिनीहरूलाई यातना दिने उहाँको अधिकारको समय आएको थिएन, जुन समयमा शैतान र ती भूतात्माहरू दिन र रात सधैंभरिको लागि यातानाको निमित्त अग्नी कूण्डमा फालिनेछन् ।”

तर वास्तवमा त्यसको ठीक विपरित कुरा चाहिँ सत्य हो । प्रभु येशूले जुन समयमा चाहनु हुन्थ्यो त्यही समयमा उहाँले तिनीहरूलाई यातना दिन सक्ने अधिकार उहाँसँग थियो र त्यो शक्ति पनि उहाँसँग थियो भन्ने कुरा तिनीहरूले जानेका थिए, जुन कारणले गर्दा तिनीहरूले दयाको भीख मागेका थिए । परमेश्वरका पुत्रले तिनीहरूलाई चाँडै यातनाको लागि पठाउनुहुने हो, कि भनी तिनीहरू खुब डराएका थिए भन्ने कुरा स्पष्ट छ । तिनीहरूलाई “अत्तल-कूण्डमा नपठाउनु” भनी तिनीहरूले उहाँसँग विन्ति गरेको कुरा लूकाले हामीलाई बताउँछन् (लूका ८:३१) । कोही मानिसहरूले शैतानको बैधानिक हक थियो भनेकै कारण, यदि साँच्चै नै प्रभु येशूको त्यो अधिकार नहुने भई दिएको भए, तिनीहरूले उहाँको कुनै वास्तै गर्ने थिएनन् ।

त्यस इलाकादेखि बाहिर ननिकालिदिनुहोस् भनेर तिनीहरूले गरेको विन्ति (मर्कूस ५:१०), तिनीहरूले नजिकै भएका सुँगुरहरूको बथानमा जान अनुमति मागेको कुरा (मर्कूस ५:१२), तिनीहरूले “अत्तल-कूण्डमा” नपठाउनु भनी उहाँलाई विन्ति गरेको कुरा (लूका ८:३१) र तिनीहरूले खीष्टसँग “समय” भन्दा अगाडि नै यातना नदिइयोस् भनेर गरेको विन्ति अनुसार ती भूतात्माहरू पूर्ण रूपमा प्रभु येशूको कृपामा थिए भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो ।

मनगढन्ते सिद्धान्त ४, शैतानले, यस संसारको देव “भएर, पृथ्वीमा भएका हरेक थोक, मानव सरकारहरू, प्राकृतिक प्रकोप, साथै मौसमलायइ समेत नियन्त्रण गरेको छ ।”

धर्मशास्त्रमा पावलले शैतानलाई “यस संसारको देव” (२ कोरिन्थी ४:४), र प्रभु येशूले “यस संसारको शासक” (यूहन्ना १२:३१, १४:३०, १६:११) भन्नु भएको छ । शैतानलाई दिइएको यस उपाधिमा आधारित भएर, धेरैले शैतानसँग संसारलाई नियन्त्रण गर्ने पूर्ण अधिकार छन् भन्ने अनुमान गर्दछन् । यस मनगढन्ते सिद्धान्तको गल्तीलाई देखाउन हामीले अगाडि नै पर्याप्त मात्रामा धर्मशास्त्रलाई अध्ययन गरिसकेको भए तापनि, यसले हामीलाई धेरै राम्रोसँग अभै

अध्ययन गर्नको लागि प्रेरित गर्दछ, जसले गर्दा साँच्चै नै शैतानको शक्ति कति सीमित रहेछ भनी पूर्ण रूपमा हामीले बुझ्न सक्छौं । शैतानको बारेमा हाम्रो पूरै बुझाई शैतान यस संसारको देव वा शासक हो भन्ने चारवटा धर्मशास्त्रका पदहरूमा निर्माण भएको छैन भन्ने कुरामा हामी सतर्क हुनु पर्दछ ।

जब हामी बाइबललाई गहन रूपले हेर्दछौं, प्रभु येशूले मात्रै शैतानलाई “यस संसारको शासक” भनेर भन्नु भएको छैन, तर उहाँले आफ्नो स्वर्गीय पितालाई पनि “स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु” भनेर भन्नु भएको हामी पाउँदछौं (मत्ती ११:२५, लूका १०:२१) । यसको अतिरिक्त, प्रेरित पावलले पनि शैतानलाई “यस संसारको देव” भनेर मात्रै भनेका छैनन्, तर उनले समेत प्रभु येशूले भैं परमेश्वरलाई “स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु” भनी भनेका छन् (प्रेरित १७:२४) । यस कुराले हामीलाई यो प्रमाणित गर्दछ, कि पृथ्वीमाथि शैतानको नियन्त्रण गर्ने अधिकार छ भनेर हामीले सोचेको न त प्रभु येशूले न पावलले नै चाहनु हुन्छ । शैतानको अधिकार सीमित हुनुपर्छ ।

चाखलाग्दो गरेर एक-अर्कामा नमिल्दो देखिने धर्मशास्त्रका यी दुईवटा पदहरूको बीचमा संसार र पृथ्वी भन्ने शब्दहरू पाइन्छन् । यी दुईवटा शब्दहरूलाई हामीले पर्यायवाची रूपमा प्रयोग गरे तापनि, मौलिक ग्रीक भाषामा भने यी दुई उस्तै भने प्रायः होइनन् । तिनीहरूलाई कसरी फरक छन् भनेर हामीले एकचोटि बुझिसकेपछि, पृथ्वीमा परमेश्वरको र शैतानको अधिकारको बारेमा हाम्रो बुझाई नाटकिय रूपले बढ्दछ ।

प्रभु येशूले परमेश्वर पितालाई पृथ्वीका प्रभु भनेर भन्नु भएको छ । पृथ्वी (earth) ग्रीक भाषा जी (ge) बाट अनुवाद गरिएको हो । यसले हामी रहेको ग्रहलाई बुझाउँछ, र यसै शब्दबाट भूगोल (geography) भन्ने शब्द आएको हो ।

यसको ठीक विपरित, प्रभु येशूले शैतान यस संसारको शासक हो भनेर भन्नु भयो । यहाँ भएको संसार (World) भन्ने शब्दको लागि ग्रीक शब्द कसमस (Kosmos) हो, र यसले प्रार्थमिक रूपमा क्रम वा व्यवस्था गर्नु भन्ने कुरालाई बुझाउँछ । यसले भू-ग्रहको बारेमा भन्नुभन्दा पनि मानिसहरूको बारेमा हो भन्ने बताउँछ । त्यसैकारणले ख्रीष्टियनहरूले प्रायः गरेर शैतानलाई “यस संसारको रीतिबमोजिमको देव” हो भनेर भन्दछन् ।

वर्तमानमा परमेश्वरले संसारमाथि पूर्ण नियन्त्रण गर्नु हुन्छ, किनभने उहाँले यस संसारमा भएका समस्त मानिसहरूमाथि पूर्ण रूपले नियन्त्रण गर्नु भएको मालिक को हुनेछ भनेर छान्नु दिनु भएकोछ, र धेरै मानिसहरूले शैतानलाई तिनीहरूको प्रभु भनेर मानिलिएका छन् । वास्तवमा, मानवजातिको स्वतन्त्र इच्छा परमेश्वरको योजनाकै एक अंश हो ।

पावलले संसार (World) भन्ने शब्दको लागि भिन्नै शब्द प्रयोग गरेका छन्, उनले शैतानलाई “यस संसारको देव” भनेर लेख्दा ग्रीक शब्द एइओन (Aion) भन्ने शब्दको प्रयोग गरे । एइओन भन्ने शब्दलाई प्रायः गरेर युग (age) भनी अनुवाद गर्न सकिन्छ र गर्ने पनि गरिन्छ, जसको मतलब तोकिएको समय अवधी भन्ने हुन्छ । शैतान यो वर्तमान युगको देव हो ।

यी सबै कुराको मतलब के हुन्छ ? पृथ्वी हामी बसेको भू-ग्रह हो । संसारले ती मानिसहरूलाई बुझाउँछ जोहरू वर्तमानमा यस पृथ्वीमा बसोवास गरेका छन्, अनि, अति नै विशेष रूपमा, जोहरूले प्रभु येशूको सेवा गरिरहेका छैनन् तिनीहरूलाई बुझाउँछ । तिनीहरूले शैतानको सेवा गरिरहेका छन्, र तिनीहरू त्यसको भ्रष्ट, र पापमय व्यवस्थामा जकडिएका छन् । हामी ख्रीष्टियनहरू पनि यस “संसारमा” हुनु पर्ने तर “यस संसारको” चाहि होइनौं भनेर

भनिएको छ (यूहन्ना १७:११, १४) । हामी अन्धकारको राज्यका नागरिकहरूको बीचमा बस्छौं, तर हामी वास्तवमा ज्योतिको राज्य, परमेश्वरको राज्यका हौं ।

त्यसैले अब हामीसँग जवाब छ । यसलाई सामान्य रूपमा भन्नुपर्दा : परमेश्वरले सर्वोच्च रूपले पुरै पृथ्वीलाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ । परमेश्वरको अनुमति पाएर मात्रै शैतानले “संसारको रीतिबमोजिम” नियन्त्रण गर्ने काम गर्छ, जसले त्यसको अन्धकारको राज्यका नागरिकहरूमाथि नियन्त्रण गर्ने काम गर्छ । यसैकारण, प्रेरित यूहन्नाले “सारा संसार (सारा पृथ्वी चाँहि होइन) त्यस दुष्टको अधीनमा परेको छ” भनेर लेखे (१ यूहन्ना ५:१९) ।

संसारमाथि, वा “संसारको रीतिमाथि, अथवा संसारका मानिसहरूमाथि परमेश्वरको अधिकार छैन भनेर भन्न खोजिएको चाँहि होइन । दानिएलले, “मानिसहरूका राज्यमाथि सर्वोच्चकै अधिकार छ, र उहाँले इच्छा गर्नु भएको कसैलाई पनि ती राज्यहरू दिनु हुनेछ” (दानिएल ४:२५) भनेर उहाँ हुनु हुन्छ । उहाँले अबै पनि आफूले इच्छा गर्नु भए बमोजिम जो सुकैलाई पनि उचाल्न वा नम्र तुल्याउन सक्नु हुन्छ । जे भए तापनि, “मानिसहरूको राज्यमाथि सर्वोच्च रूपमा शासक” भएर उहाँले शैतानलाई उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गर्ने मानव जातिको अंशमाथि शासन गर्न सर्वोच्च तवरले अनुमति दिनु भएको छ ।

Satan's Offer Considered

शैतानले गरेको अनुरोधलाई विचार गरिएको

पृथ्वी र संसारको बीचमा भएको यो भिन्नताले पनि उजाड स्थानमा भएको प्रभु येशूको परीक्षालाई बुझ्नको लागि सहयाता गर्दछ । त्यहाँ शैतानले प्रभु येशूलाई “एकै क्षणमा संसारका सारा राज्यहरू” देखाई दिएको थियो । शैतानले पृथ्वीको मानव सरकारमा भएको राजनैतिक ओहोदा दिने कुरा गरिरहेको थिएन, जुन हामीले राष्ट्रपति वा प्रधानमन्त्री भनेर भन्ने गर्छौं । पृथ्वीमा भएको मानव शासनलाई उचाल्न र खसाल्ने शैतानको काम होइन, तर परमेश्वरको हो ।

बरु, शैतानले अन्धकारका विश्वव्यापी अरु स-साना सबै राज्यहरू देखाइरहेको हुनुपर्छ । त्यसले प्रभु येशूलाई दुष्टात्माहरूको महाधर्माधिकारी बनाई दिने देखाइरहेको थियो, जो तिनीहरूको अन्धकारको राज्यमाथि गर्ने एउटा क्षेत्रमा काम गर्न सक्दछ, त्यसको साथै उसको विषयवस्तुमा आधारित भएर काम गर्ने बागी मानिसहरूको बीचमा शासन गर्दछ । शैतानले प्रभु येशूले उसको नियन्त्रणमा रहेर शासन गर्ने काम सुम्पिन लागेको थियो, यदि प्रभु येशू परमेश्वरको विरुद्धमा भएर शैतानको पक्षबाट बागी हुनु भएमा । त्यसो गर्दा प्रभु येशू अन्धकारको राज्यको दोस्रो शासक बन्नु पाउनु हुने थियो ।

God's Control over earthly human government

पृथ्वीमा भएको मानव सरकारहरूमाथि परमेश्वरको नियन्त्रण

पृथ्वीमा भएको मानव सरकारहरूमाथि परमेश्वरको नियन्त्रण छ भनेर निश्चित गराउने धर्मशास्त्रका पदहरूलाई पहिले जाँचेर शैतानको अधिकारको सीमाहरू कति रहेछ भनी अति नै विशेष रूपमा अब हामी थाहा गरौं । उद्धार नपाएका मानिसहरूमाथि शैतानको केही रूपमा अधिकार भएकोले मात्रै उसको मानव सरकारहरूमाथि अधिकार छ, र सरकारहरू चाँहि प्रायः

गरेर उद्धार नपाएका मानिसहरूद्वारा नै नियन्त्रित हुन्छन् । तर, अन्तमा भने, परमेश्वर नै नियन्त्रित हुन्छन् । तर, अन्तमा भने, परमेश्वर नै मानव सरकारमाथिको सर्वोच्च हुनुहुन्छ, र शैतानले तिनीहरूलाई परमेश्वरले अनुमति दिनु भएको जति मात्रै प्रयोग गर्नसक्छ ।

दानिएलले राजा नबुकदनेसरलाई भनेका कुरा हामीले पहिलेबाट नै थाहा पाइस्केका छौं, तर यो कुरा अति नै प्रदिप्त भएकोले गर्दा, यसलाई हामी अभै एकचोटि संक्षेपमा हेरौं ।

महान राजा नबुकदनेसर आफ्नो शक्ति र सफलताको कारण घमण्डले फुलेका थिए, र त्यसले गर्दा “मानिसहरूका राज्यमाथि सर्वाधिकार सर्वोच्चकै छ, र उहाँले इच्छा गर्नु भएकाहरूलाई ती राज्यहरू दिनु हुन्छ, र मानिसहरूमा सबभन्दा नम्रलाई ती राज्यमाथि खडा गर्नु हुन्छ” (दानिएल ४:१७) भनेर उनले जानुन् भनी परमेश्वरले उनलाई केही हृदयसम्म तल भारी दिनु भयो । राजनैतिक स्तरमा नबुकदनेसरमाथि उठनुको महानताको श्रेय परमेश्वरलाई जानु पर्ने थियो भन्ने कुरा स्पष्ट छ । पृथ्वीमा भएका हरेक अनुवामा यो कुरा सत्य हुन्छ । पृथ्वीमा शासन गर्नेहरूको बारेमा प्रेरित पावल भन्दछन्, कि “परमेश्वरबाट आएको अधिकार बाहेक अरु कुनै अधिकार हुँदैन, र जुन प्रशासकहरू छन्, ती परमेश्वरबाटै नियुक्त भएका हुन्” (रोमी १३:१) ।

परमेश्वर नै सम्पूर्ण सृष्टिकै मौलिक र सर्वोच्च अख्तियारवाला हुनु हुन्छ । यदि कसैले कुनै अधिकार पाएको छ भने, त्यो उहाँद्वारा नै पाएको कारणले हो अथवा कसैलाई कुनै अधिकार पाउनको लागि उहाँले नै अनुमति दिनु भएको कारणले गर्दा मात्रै हो ।

तर दुष्ट शासकहरूको सम्बन्धमा चाँहि के त ? तिनीहरू पनि परमेश्वरबाटै स्थापित भएका हुन् भन्ने पावलको भनाई हो ? हो, त्यही नै हो । त्यही पत्रको सुरुमा पावलले लेखेका छन्, “धर्मशास्त्रले फारोलाई भन्दछ, “म मेरो शक्ति तँमा देखाऊँ, र सारा पृथ्वीमा मेरो नाउँको घोषणा गरियोस भन्ने मेरो अभिप्रायले मैले तँलाई खडा गरें” (रोमी ९:१७) । परमेश्वरले आफ्नै महिमाको लागि कठोर हृदय भएको फारोलाई उचाल्नु भयो । परमेश्वरले आफ्नो छुटकारा दिने आश्चर्यकर्महरू भए तापनि, उहाँले आफ्नो महान शक्ति देखाउनु पर्ने थियो— उहाँले उचाल्नु भएको अट्टेरी मानिसद्वारा यो मौका उहाँले लिनु भयो ।

पिलातुससँगको प्रभु येशूको वार्तालापमा यो तथ्य पनि के साबित हुँदैन र ? “के तिमी मसँग बोल्दैनौ ? तिमीलाई छोडिदिने अधिकार मसँग छ, र तिमीलाई क्रूसमा टाँग्ने अधिकार पनि मसँग छ भन्ने तिमीलाई थाहा छैन” (यूहन्ना १९:१०) ? भनेर पिलातुसले प्रभु येशूलाई प्रश्न गर्दा उहाँले त्यसको जवाब नदिनु भएकोमा अचम्भ लाग्दछ ।

प्रभु येशूले जवाब दिनु भयो, “तपाईंलाई माथिबाट नदिइएको भए ममाथि तपाईंको केही अधिकार हुने थिएन” (यूहन्ना १९:११) । पिलातुसको डरछेरुवापन चरित्र जानेर नै, प्रभु येशूलाई क्रूसमा टाँग्ने योजना पूरा हुनेछ भनी परमेश्वरले त्यसलाई उचाल्नु भएको थियो ।

पूरानो करारको इतिहासका पुस्तकहरूलाई पढ्दा तिनीहरूले के देखाउँछन् भने परमेश्वरले कहिले—काँही उहाँको क्रोध पाउन लायकका मानिसहरूको प्रयोग गर्नु हुन्छ । पूरानो करारका धेरै राष्ट्रहरूमाथि परमेश्वरले आफ्नो न्याय ल्याउनको लागि नबुकदनेसरलाई प्रयोग गर्नु भएको थियो ।

परमेश्वरले उचाल्नु भएको वा खसाल्नु भएको उदाहरणहरू बाइबलमा असंख्य रूपमा छन् । उदाहरणको लागि, नयाँ करारमा, हामी हेरोदको बारेमा पढ्दछौं, जसले भाषण दिँदा मानिसहरू, यो त ईश्वरको बोली हो, मानिसको होइन भनेर कराउँदा परमेश्वरलाई महिमा दिने कुरामा असफल भएको थियो (प्रेरित १२:२२) ।

त्यसको परिणाम चाँहि के थियो त ? “परमेश्वरलाई महिमा नदिएकोमा त्यतिखेरै प्रभुका एउटा स्वर्गदूतले उनलाई प्रहार गरे, र स्याऊँ-स्याऊँ कीरा परेर उनको देहान्त भयो” (प्रेरित १ २:२३) ।

यो कुरा मनमा राख्नुहोस् , कि हेरोद निश्चित रूपमा शैतानको राज्यको नागरिक थिए, तर उनी परमेश्वरको न्यायभन्दा बाहिर चाँहि थिएनन् । परमेश्वरले चाहनु भए बमोजिम उहाँले जुनसुकै पृथ्वीका वर्तमान अगुवाहरूलाई तल खसाल्न सक्नु हुन्छ भन्ने कुरो स्पष्ट छ ।^९

God's Personal Testimony परमेश्वरको व्यक्तिगत गवाही

अन्तमा, पृथ्वीको मानव राज्यहरूमाथि परमेश्वरको सर्वोच्चताको सम्बन्धमा अगमवक्ता यर्मियाद्वारा उहाँ आफैले एकचोटि भन्नु भएको कुरालाई पढौं ।

“हे इस्राएलको घराना, यस कुमालेले गरेभैं के म तँलाई पनि गर्न सकिदैन र ?” परमप्रभु भन्नु हुन्छ । हे इस्राएलको घराना, कुमालेको हातमा माटो भएभैं तँ पनि मेरो हातमा छस् । यदि कुनै बेला जाति अथवा कुनै राज्यको विषयमा त्यसलाई उखेली दिन्छु, तोडी दिन्छु र सर्वनाश गरी दिन्छु, भनी मैले भनेको छु भने र यदि मैले चेतावनी दिएको जातिले आफ्नो खराबीदेखि पछितो गऱ्यो भने, मैले साँचेको विपत्ति त्यसमाथि ल्याउनदेखि म मेरो मन बदल्नेछु । अनि यदि कुनै जाति अथवा कुनै राज्यको विषयमा म त्यसलाई बनाउनेछु र खडा गर्नेछु भनी कुनै समयमा मैले घोषणा गरेको छु भने, र त्यसले मेरो कुरा नसुनेर मेरो दृष्टिमा खराबी गऱ्यो र मेरो आज्ञापालन गरेन भनेदेखि, त्यसलाई असल गर्ने मेरो विचारमाथि फेरि म विचार गर्नेछु” (यर्मिया १८:६-१०) ।

शैतानले जब प्रभु येशूलाई उजाडस्थानमा परीक्षा गरेको थियो, तब त्यसले तार्किक रूपमा उहाँलाई पृथ्वीमा भएको मानव, राजनैतिक राज्यमा अधिकार दिने कुरा गर्दा, त्यहाँ अरु कुनै त्यसको उपाय थिएन भन्ने कुरा के तपाईंले देख्न सक्नु हुन्छ ? यदि त्यसले सत्य कुरा भनिरहेको भएदेखि (कहिले-काँही जसै त्यसले भन्ने गर्छ), त्यसले प्रभु येशूलाई अन्धकारको राज्यमाथि नियन्त्रण गर्ने अधिकार मात्रै दिन सक्थ्यो ।

तर के शैतानको मानव सरकारहरूमाथि प्रभाव छ त ? छ, तर त्यो उद्धार नपाएका मानिसहरूको आत्मिक प्रभु भएकोले र उद्धार नपाएका मानिसहरू सरकारमा समावेश भएको

^९ परमेश्वरले हामीमाथि शासन गर्न जसलाई चाहनु हुन्छ त्यसैलाई उचाल्नु हुन्छ भन्ने कुरा जानेर के अबदेखि हामीले सरकारमा भएका अगुवाहरूको लागि प्रार्थना नै नगर्ने वा चुनावमा भोट पनि नदिने भन्ने यसको अर्थ हो त ? होइन, प्रजातन्त्रमा परमेश्वरको क्रोध व्यवहारिक रूपमा निर्माण हुन्छ । हामीले जसलाई भोट दिन्छौं, त्यसैलाई प्राप्त गर्दछौं, र दुष्ट मानिसहरूले अरु दुष्ट मानिसलाई नै प्रायः भोट दिने गर्छन् । यसैकारण, धर्मजनले आफ्नो भोट दिनै पर्छ । यसको अतिरिक्त पुरानो र नयाँ करार दुवैमा हामीलाई हाम्रा सरकारमा भएका अगुवाहरूको लागि प्रार्थना गर्नु पर्छ भनेर भनिएको छ (यर्मिया २९:७, १ तिमोथी २:१-४), जसले यो देखाउँछ, कि कसलाई त्यो कार्यभार सम्हाल्न दिने भनेर हामीले नै परमेश्वरलाई निर्णय गर्नलाई प्रभाव पार्न सक्छौं । किनभने कहिले-काँही परमेश्वरको न्याय सरकारमा भएका दुष्ट अगुवाहरूको रूपबाट आउँछ, र धेरैजसो राष्ट्रहरूलाई परमेश्वरको त्यो न्याय चाहिने भएको हुनाले, हामीले त्यसको लागि प्रार्थना गर्नु पर्ने हुन्छ, र उहाँबाट कुनै दया होस भनी प्रार्थना गर्नु पर्ने हुन्छ, जसले गर्दा हाम्रो आफ्नो देशले जुन कुरा पाउनु पर्ने हो, त्यो हरेक कुरा प्राप्त नगरोस् ।

कारणले मात्र । तरै पनि त्यसलाई परमेश्वरले जति प्रभाव पार्ने अनुमति दिनु भएको हुन्छ, त्यसले त्यति मात्रै प्रभाव पार्दछ, अनि परमेश्वरले चाहनु भएको जुनसुकै समयमा पनि त्यसको जुनसुकै योजनाहरूलाई रद्द गरी दिन सक्नु हुन्छ । प्रेरित यूहन्नाले प्रभु येशूको बारेमा उहाँलाई “पृथ्वीका राजाहरूका शासक” (प्रकाश १:५) भनेर भनेका छन् ।

Does Satan Cause Natural Disasters and adverse weather ? के शैतानले प्राकृतिक प्रकोपहरू र प्रतिकूल मौसम ल्याउछ ?

शैतान “यस संसारको देव” भएको हुनाले धेरैले यो कुरा मान्निएका छन् , कि त्यसले मौसमलाई नियन्त्रण गर्दछ र त्यो सारा प्राकृतिक प्रकोपहरू अनावृष्टि, जलप्रलयहरू, आँधी-बेहराहरू, भूकम्पहरू र त्यस्तै अरुहरू जस्ता कुराहरू ल्याउने व्यक्ति हो । तर धर्मशास्त्रले हामीलाई यही कुरो सिकाउँछ त ? फेरि पनि हामीले शैतान सम्बन्धी पूरै धर्मशास्त्रलाई “चोर त चोर, मारुं र नाश पारुं भन्ने हेतुले आउँछ” (यूहन्ना १०:१०) भन्ने पदमाथि आधारित भएका छौं भन्ने कुरामा होशियार हुनु पर्दछ । धेरैजसो गरी मैले मानिसहरूले चोर्ने, मार्ने र नाश पार्ने जस्ता कुराहरू शैतानबाट मात्रै आउँछ भनेर यो पदलाई उद्धृत गरेर प्रमाणित गरेको सुनेको छु । जे भए तापनि, जब हामी बाइबललाई गहिरो रूपमा हेर्दछौं, तब हामी थाहा पाउँदछौं, कि कहिले-काँही परमेश्वर आफैले मार्नु हुन्छ र नाश पार्नु हुन्छ । धेरै सम्भावित उदाहरणहरूमध्ये यी तीनवटा खण्डहरूलाई विचार गर्नुहोस् : “व्यवस्था दिने न्यायकर्ता त एउटै हुनु हुन्छ, जसले बचाउन र नाश गर्न पनि सक्नु हुन्छ” (याकूब ४:१२) ।

“तर कोसँग डराउनु पर्छ, म तिमीहरूलाई चेतावनी दिनेछु; तिनैसँग डराउनु पर्छ जससँग शरीरलाई मारेपछि नरकमा फालिदिने शक्ति छ, हो, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीदेखि नै हराओ” (लूका १२:५) ।

“तिनीहरूसँग नडराओ, जसले शरीरलाई मार्छन्, तर आत्मालाई मार्न सक्दैनन्, बरु आत्मा र शरीर दुवैलाई नरकमा नाश गर्न सक्नेसँग डराओ” (मत्ती १०:२८) ।

मार्ने र नाश गर्ने हरेक कुरा शैतानको कार्य हो भनेर यदि भन्छौं भने, हामीले गल्ती गरेका हुन्छौं । बाइबलमा परमेश्वरले मार्नु भएको र नाश गर्नु भएको धेरै उदाहरणहरू छन् ।

हामीले आफैलाई सोध्नुपर्छ, “प्रभु येशूले चोर्ने, मार्ने र नाश गर्ने त्यो चोरको बारेमा भन्नु हुँदा के उहाँले वास्तवमा शैतानकै बारेमा भन्नु भएको थियो त ?” फेरि पनि, हामीले गर्नु पर्ने काम चाँहि के हो भनेदेखि हामीले उहाँले भन्नु भएको कुरालाई सान्दर्भिक रूपमा पढ्नु पर्छ । चोर्ने, मार्ने र नाश गर्ने त्यो चोरको बारेमा भन्नुभन्दा अगाडि प्रभु येशूले भन्नु भयो, “मभन्दा अगि आउने सबै चोर र डाँकूहरू हुन्, तर भँडाहरूले तिनीहरूका कुरा सुनेनन्” (यूहन्ना १०:८) । जब हामी यूहन्ना १०:१-१५ मा “मनै असल गोठालो हुँ” भन्ने प्रभु येशूको पूरै उपदेशलाई पढ्दछौं, तब यो कुरा अझै स्पष्ट हुन्छ, कि उहाँले भन्नु भएको चोर र चोरहरू भन्ने शब्दहरू भूटा शिक्षकहरू र धार्मिक अगुवाहरूको लागि प्रयोग गर्नु भएको थियो ।

Various views of adverse weather and natural disasters प्राकृतिक प्रकोपहरू र प्रतिकूल मौसम सम्बन्धी विभिन्न विचारधाराहरू

जब आँधी-बेहरी अथवा भूकम्पले आक्रमण गर्छ, तब परमेश्वरमा विश्वास गर्ने मानिसहरूको माझमा ईश्वरशास्त्रीय प्रश्न उठ्दछ : “यो कसले ल्याएको हो ?” बाइबलमा विश्वास गर्ने ख्रीष्टियनहरूको लागि दुईवटा सम्भावित उत्तरहरू हुन्छन् : ती कुराहरू कि त परमेश्वरले कि त भने शैतानले ल्याएको हो ।

कसै-कसैले चाँहि विरोध जनाउँछन्: “आ हो, होइन ! परमेश्वर-परमेश्वरले तिनीहरूका पापहरूको लागि न्याय गरिरहनु भएको हो ।”

पापमाथि परमेश्वरले गर्नु भएको न्यायको कारण उहाँले नै यदि आँधी-बेहरीहरू र भूकम्पहरू ल्याउनु भएको हो भने, निश्चित रूपमा हामीले परमेश्वरलाई भन्दा मानिसहरूको बागीपनले गर्दा नै त्यो भएको हो भनेर भन्न सक्छौं, तर अझै पनि, परमेश्वरको आदेशबिना प्राकृतिक प्रकोप नहुने भएकोले गर्दा परमेश्वरले नै यसको जिम्मेवारी लिनु हुन्छ ।

अथवा यदि पापीहरूमाथि परमेश्वरको न्याय ल्याउनको लागि आँधी-बेहरी र भूकम्पहरू ल्याउनलाई उहाँले शैतानलाई अनुमति दिनु हुन्छ भन्ने कुरा सत्य हो भने, हामी यो कुरा भन्न सक्छौं, कि शैतानले नै ती कुराहरू ल्याएको हो, तर अझै पनि, यसको जिम्मेवारी परमेश्वर नै हुनु हुन्छ । यसको कारण चाँहि उहाँले नै शैतानलाई त्यो विनाश ल्याउनको लागि अनुमति दिनु भएको र ती प्रकोपहरू पापको लागि परमेश्वरको प्रतिक्रियाको परिणाम नै हो ।

मानिसहरूले भन्दछन् , कि आँधी-बेहरी र भूकम्पहरूको लागि न त परमेश्वर न शैतान नै जिम्मेवार छ, तर यो त “पापको हाम्रो पतित संसारमा भएको प्राकृतिक चमत्कारित घटना” मात्र हो । अनिश्चित तवरले, तिनीहरूले प्राकृतिक प्रकोपको लागि मानव जातिमा दोष लगाउने प्रयत्न समेत गरिरहेका हुन्छन्, तर अझै पनि तिनीहरूले ठीक कुरालाई गुमाइरहेका छन् । यस व्याख्याले परमेश्वरलाई चित्रदेखि बाहिर निकाल्दैन । यदि आँधी-बेहरीहरू केवल “पापको हाम्रो पतित संसारमा प्राकृतिक चमत्कारिक घटना” मात्र हो भने, त्यस्तो होस् भनेर चाँहि कसले निर्णय गर्‍यो त ? आँधी-बेहरीहरू निश्चय पनि मानिसले बनाएको होइन भन्ने कुरा स्पष्ट छ । यसको मतलब, आँधी-बेहरीहरूको विकास वातावरणमा भूटा कुराहरू जहिले-जहिले बोलिन्छन्, तहिले-तहिले हुँदैन । मानिसहरूले व्यभिचार गर्दैमा भूकम्प हुने होइन ।

यदि पाप र आँधी-बेहरीको बीचमा सम्बन्ध छ भने, यसमा परमेश्वर सहभागी हुनु हुन्छ, किनभने आँधी-बेहरीहरू त पापमाथि उहाँले खन्याउनु भएको न्यायको प्रकटिकरण पो हुन् । यद्यपि तिनीहरू अन्धाधुन्ध हुन्छन् भने, परमेश्वरले नै तिनीहरूलाई अन्धाधुन्ध हुनलाई आदेश दिनु भएको हो र त्यसैले गर्दा त्यसमा उहाँ पनि समावेश हुनु हुन्छ ।

यदि पाप र प्राकृतिक प्रकोपको बीचमा सम्बन्ध नभएको भए तापनि, परमेश्वरले संसारलाई बनाउनु हुँदा उहाँले अन्धाधुन्धा बनाउनु भएको थियो, जसले गर्दा भूपृष्ठमा धेरै गल्तीहरू भए र कहिले-काँही दरारसमेत पर्न जान्छ, तरै पनि आँधी-बेहरी र भूकम्पहरूको लागि परमेश्वर नै सृष्टिकर्ता हुनु भएकोले र उहाँकै गल्तीले गर्दा मानिसहरूलाई हानी हुने भएकोले गर्दा यसको जिम्मेवार उहाँ नै हुनु हुन्छ ।

There is no "Mother Nature"

“आमा प्रकृति” भन्ने नै हु“दैन

त्यसैले प्राकृतिक प्रकोपको प्रश्नको लागि हामीसँग दुईवटा सम्भावित जवाबहरू मात्रै छन् । कि त परमेश्वर जिम्मेवार हुनु हुन्छ कि त भने शैतान जिम्मेवार छ । कुन जवाब चाँहि ठीक हो भनी निर्णय गर्नको लागि धर्मशास्त्रको विशेष पदहरूलाई हामीले हेर्नुभन्दा अगाडि, आउनुहोस् अब हामी ती दुईवटा सम्भावित उत्तरहरूको बारेमा विचार गरौं ।

यदि प्राकृतिक प्रकोप ल्याउने शैताननै हो भने, परमेश्वरले उसलाई कि रोक्न सक्नु हुन्छ कि त सक्नु हुन्न । यदि परमेश्वरले शैतानलाई प्राकृतिक प्रकोप ल्याउनबाट रोक्न सक्नु हुन्छ, तर रोक्नु हुन्न भने, फेरि पनि यसको जिम्मेवार उहाँ नै हुनु हुन्छ । उहाँको अनुमतिबिना बिनाशको घटना कहिले घटदैन ।

अब अर्कोतर्फ, परमेश्वरले शैतानलाई रोक्न सक्नु हुन्न, तर उहाँले त्यसलाई रोक्न चाहनु भयो भन्ने कुरालाई एक छिनको लागि मानिलिऔं । के त्यो साँच्चै सम्भावित कुरा हो त ?

यदि परमेश्वरले शैतानलाई प्राकृतिक प्रकोप ल्याउनबाट रोक्न सक्नु हुन्न भने, कि त शैतान परमेश्वरभन्दा शक्तिशाली छ, वा शैतान परमेश्वरभन्दा पनि तिक्ष्ण रूपमा चतुर छ । यो वास्तवमा, “आदम पतन हुँदा संसारमाथि नियन्त्रण गर्ने अधिकार शैतानले प्राप्त गरेको थियो” भन्ने सिद्धान्त मान्नेहरूले स्वीकार गर्दछन् । तिनीहरूले दाबी गर्छन्, कि शैतानले आदमको अधिकार चोरेको कारण पृथ्वीमा त्यसले जे गर्न चाहन्छ त्यो गर्नको लागि उसलाई वैधानिक अधिकार छ । अब, मानिलिऔं, परमेश्वरले शैतानलाई रोक्न चाहनु हुन्छ तर रोक्न सक्नु हुन्न । किनभने अहिले शैतानको अधिकारमा भएको आदमको अधिकारलाई उहाँले खतम गर्नुपर्छ । अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, आदम पतन हुँदा के हुनेछ भनेर पहिले नै देख्नको लागि परमेश्वर अति नै मूर्ख हुनु भएको थियो, तर शैतानले परमेश्वरभन्दा धेरै बुद्धिमान भएर अहिले शैतानले त्यो नपाएको होस् भनी परमेश्वरले चाहनु भएको शक्ति प्राप्त गरेको छ । व्यक्तिगत रूपमा, शैतान परमेश्वरभन्दा बुद्धिमान छ भनेर मैले भन्न खोजिरहेको छुइन ।

यदि “शैतानले प्राप्त गरेको छ” भन्ने सिद्धान्त सत्य हो भने, शैतानले वर्तमानले गरेकोभन्दा धेरै किन आँधी-बेहरीहरू र भूकम्पहरू ल्याउँदैन भनेर हामीले जान्न चाहन्छौं, र उसले किन ख्रीष्टियनहरूको ठूलो संख्यालाई लक्ष्य गर्दैन भनेर पनि हामी जान्न चाहन्छौं (यदि तपाईं “किनभने परमेश्वरले ख्रीष्टियनहरूको जनसंख्यालाई लक्षित गर्न त्यसलाई दिनु हुन्न” भनेर भन्नु हुन्छ भने, परमेश्वरको अनुमतिबिना शैतान परिचालित हुँदैन भनेर तपाईं सहमत हुनु भएको हुन्छ) ।

जब हामी विशेष गरेर यसलाई साँघुरो बनाउँदछौं, तब हाम्रा प्रश्नका सम्भावित दुईवटा जवाबहरू मात्र छन्, ती हुन् : कि त (१) आँधी-बेहरीहरू र भूकम्पहरू परमेश्वरले आउन दिनु हुन्छ अथवा (२) परमेश्वरको अनुमति पाएर शैतानले ल्याउँदछ ।

कुन चाँहि जवाब ठीक हो भनेर तपाईंले देख्न सक्नु हुन्छ, अन्तिम जिम्मेवारी परमेश्वर नै हुनु हुन्छ ? जब मानिसहरूले भन्छन्, “परमेश्वरले त्यो आँधी-बेहरी पठाउनु भएको होइन— त्यो त परमेश्वरको अनुमतिमा शैतानले ल्याएको हो,” तिनीहरूले आशा गरेभैं परमेश्वरलाई पूर्णरूपमा “बल्छीमा उन्न दिइएका छैनन् । यदि परमेश्वरले शैतानलाई मौसमभन्दा पनि आँधी-बेहरी ल्याउनबाट चाहेर वा नचाहेर पनि रोक्न सक्नु भएको भए, उहाँ जिम्मेवारी हुनु हुने थियो । मानव जातिले गरेको तिनीहरूको पापको कारण तिनीहरूको बागिपना नै यसको मूल कारण हो (यदि आँधी-बेहरी परमेश्वरद्वारा पठाइएको वा

न्यायको रूपमा परमेश्वरद्वारा अनुमति दिइएको भए), तर कुनै पनि हालतमा परमेश्वर यस काममा सहभागी हुनु हुन्न वा जिम्मेवार हुन हुन्न भन्नु मूर्खता हो ।

Scripture's Testimony धर्मशास्त्रको गवाही

विशेष गरेर धर्मशास्त्रले “प्राकृतिक प्रकोपको” बारेमा के भन्छ ? बाइबलले ती परमेश्वर ले ल्याउनु हुन्छ भन्छ कि शैतानले ल्याउँछ भनी भन्दछ ? आउनुहोस् अब हामी भूकम्पको बारेमा पहिले हेरौं । किनभने बाइबलले धेरै भूकम्पहरूको बारेमा बताएको छ ।

धर्मशास्त्र अनुसार, परमेश्वरको न्यायको योग्य पापीहरूको लागि तिनीहरूको पापको कारण भूकम्पहरू जान सक्छ । हामी यर्मियाको पुस्तकमा पढ्दछौं: “जब उहाँ (परमेश्वर) क्रुद्ध हुनु हुन्छ, तब पृथ्वी काम्दछ, अनि जाति-जातिहरूले उहाँको क्रोध सहन सक्दैनन्” (यर्मिया १०:१०) ।

“सेनाहरूका परमप्रभुबाट गड्याङ्गगुरुङ्ग, भुईँचालो र ठूलो भुमरी र आँधी-बेहरी, भष्म गर्ने आगोको ज्वालाको साथ तिमीहरूलाई “सजाय हुनेछ” ((यसैमा २९:६) ।

मोशाको समयमा कोरह र उसको बागी सहयात्रीहरूलाई पृथ्वी फाटेर निलेको घटना तपाईंले संभन सक्नुहुन्छ (हेर्नुहोस् गन्ती १६:२३-३४) । स्पष्ट रूपमा यो परमेश्वरको न्यायको कार्य थियो । भूकम्पद्वारा परमेश्वरले न्याय गर्नुभएको अरु उदाहरणहरू इजकिएल ३८:१९, भजनसंग्रह १८:७, ७७:१८, हागौ २:६, लूका २१:११, प्रकाश ६:१२, ८:५, ११:१३, १६:१८ मा पाउन सकिन्छ ।

धर्मशास्त्रमा उल्लेख गरिएको केही भूकम्पहरू चाँहि परमेश्वरको न्यायका कार्यहरू होइनन्, तर ती परमेश्वरद्वारा पठाइएका भने अवश्य हुन् । उदाहरणको लागि, मत्तीको सु-समाचार अनुसार, प्रभु येशूको मृत्यु हुँदा भूकम्प गएको थियो (मत्ती २७:५१,५४) र उहाँ पुनरुत्थान हुनु हुँदा पनि गएको थियो (मत्ती २८:२) । के ती शैतानले ल्याएको थियो त ?

फिलिप्पीको भ्यालखानामा पावल र सिलास आधारातको समयमा परमेश्वरलाई स्तुति गरिहेको बेला, “एक्कासी एउटा ठूलो भैंचालो भयो, र भ्यालखानाका जगहरू हल्लिए, र तुरन्तै जम्मै ढोकाहरू उघिएर र सबैका बन्धनहरू खुले” (प्रेरित १६:२६) । के शैतानले त्यो भूकम्प ल्याएको थियो ? मलाई त त्यस्तो लाग्दैन ! परमेश्वरको शक्तिको साक्षी पाएर त्यो भ्यालखानाका हाकिमले समेत उद्धार पाएका थिए । अनि प्रेरितको पुस्तकमा त्यो मात्रै परमेश्वरले ल्याउनु भएको भैंचालो थिएन (हेर्नुहोस् प्रेरित ४:३१) ।

हालसालै मैले ती खीष्टियनहरूको बारेमा पढेको थिएँ जोहरूले कुनै निश्चित क्षेत्रमा भैंचालो जानेछ भन्ने अगमवाणी सुनेपछि त्यस क्षेत्रमा गएर शैतानको विरुद्धमा “आत्मिक युद्ध” गर्न यात्रा गरेका थिए । तिनीहरूको अनुमानमा तिनीहरूले गरेको गल्तीलाई देख्नु भयो त ? त्यस क्षेत्रमा बसोबास गर्ने मानिसहरूको लागि परमेश्वरसँग तिनीहरूले उहाँको दयाको लागि प्रार्थना गर्नु तिनीहरूको निमित्त धर्मशास्त्र सम्मत नै थियो । अनि तिनीहरूले त्यसो गरेका भए, त्यो भैंचालो जाने ठाउँमा जानको लागि तिनीहरूले आफ्नो समय र पैसा खर्च गरिरहन आवश्यक नै थिएन— तिनीहरू आफू बसेकै ठाउँमा पनि त प्रार्थना गर्न सक्ने थिए । तर त्यो भूकम्प रोकनको लागि शैतानसँग युद्ध गर्ने कुरा चाँहि धर्मशास्त्रसँग नमिल्ने कुरा हो ।

How about hurricanes ? आ“धी-बेहरीको सम्बन्धमा चाँहिके भन्ने त ?

आँधी-बेहरी (hurricane) भन्ने शब्द धर्मशास्त्रमा पाईन्दैन, तर हामीले प्रचण्ड आँधीहरूका केही उदाहरणहरू भने निश्चित रूपमा पाउँदछौं । उदाहरणको लागि: “कोही-कोही जहाज चढी समुन्द्रमा गए, तिनीहरू महासागरमाथिका व्यापारीहरू थिए, तिनीहरूले परमप्रभुका कार्यहरू देखे, सागरको गहिराइमा तिनीहरूले उहाँका आश्चर्यकर्महरू देखे । किनभने उहाँले आज्ञा गर्नुभयो, र प्रचण्ड आँधी चलाउनुभयो, जसको सागरका छालहरू उठाए” (भजनसंग्रह १०७:२३-२७) ।

“अनि परमप्रभुले समुन्द्रमा एउटा ठूलो बतास चलाउनु भयो र यस्तो प्रचण्ड आँधी चल्यो, कि त्यसले जहाजलाई नष्ट गर्ला जस्तै भयो” (योना १:४) ।

“यसपछि पृथ्वीमा वा समुन्द्रमा वा रुखमा बतास नचलोस भनी चार स्वर्गदूतहरू पृथ्वीका चारै बतासहरूलाई रोकेर पृथ्वीका चारै कुनामा उभिरहेको मैले देखें” (प्रकाश ७:१) ।

परमेश्वरले बतासहरू चलाउन सुरु गर्न र तिनीहरूलाई रोक्नसमेत सक्नु हुन्छ भन्ने कुरा यहाँबाट स्पष्ट हुन्छ ।^{१०}

पुरै बाइबलमा, आँधी चलाउनको लागि शैतानलाई श्रेय दिने धर्मशास्त्रको पद एउटा मात्रै छ । यो चाँहि अयूबको परीक्षाको समयमा भएको थियो, जब समाचार ल्याउनेले उनलाई यसो भन्ने खबर दिएको थियो : “त्यसैबेला मरुभूमिबाट अचानक आँधी-बेहरी आएर घरको चारै कुनामा हान्यो, र त्यो घर ती जवान मानिसहरूमाथि ढलेर तिनीहरू सबैलाई थिचेर मान्यो ।” (अयूब १:१९) ।

अयूबको दुर्भाग्यको कारण शैतान नै थियो भनेर हामी जे भए तापनि, शैतानले अयूब र उनका छोरा-छोरीहरूलाई परमेश्वरको अनुमतिबिना केही पनि गर्न सक्दैनथ्यो भन्ने कुरालाई हामीले बिर्सनु हुँदैन । त्यसैले, फेरि पनि, हामी देख्दछौं, कि बतासमाथि परमेश्वर सबोच्च हुनु हुन्छ ।

The Gale on Galilee गालीलमा हुरीबतास

प्रभु येशू र उहाँका चेलाहरू गालीलको तालमा डुंगामा यात्रा गरिरहेको बेला आएको “प्रचण्ड आँधी” को बारेमा चाँहि के भन्ने त ? निश्चय पनि त्यो आँधी चलाई दिने शैतान नै हुनु पर्छ, जबकि आफ्नो पुत्र त्यस डुंगामा यात्रा गरिरहेको बेला परमेश्वरले कहिले पनि त्यो डुंगालाई पल्टाई दिनु हुन्न थियो । “राज्य आफैमा विभाजन भयो भने त्यो पतन हुन्छ”, र त्यसो

^{१०} परमेश्वरले आँधीलाई नियन्त्रण गर्न सक्नु हुन्छ भनेर प्रमाणित गर्ने धर्मशास्त्रका अरु पदहरू यस प्रकारका छन् : उत्पत्ति ८:११ ; प्रस्थान १०:१३, १९; १४:२१; १५:१०; गन्ती ११:३१; भजनसंग्रह ४८:७, ७८:७६; १३५:७; १४७:१८; १४८:८; यशैया ११:१५; २७:८; यर्मिया १०:१३; ५१:१६; इजकिएल १३:११-१३; आमोश ४:४:९, १३; योना ४:८; हागै २:१७ । यी धेरै उदाहरणहरूमा परमेश्वरले न्यायको लागि आँधीहरूलाई प्रयोग गर्नु भएको थियो ।

भए प्रभु येशू र उहाँका चेलाहरूलाई हानी पुऱ्याउने त्यो हुरी परमेश्वरले किन पठाउनु हुन्थ्यो होला र ?

यी कुराहरू एकदम राम्रा तर्कहरू हुन्, तर हामी एकैक्षणमा रोकिएर सोचौं । यदि परमेश्वरले त्यो आँधी पठाउनु भएको थिएन, र शैतानले पठाएको थियो भने, हामीले अभै पनि स्वीकार गर्नु पर्दछ, कि परमेश्वरले शैतानलाई त्यो आँधी पठाउन अनुमति दिनु भएको थियो । त्यसैले त्यहि प्रश्नको जवाफ अभै पनि दिनुपर्दछ : येशू र बाह्रजना चेलाहरूलाई हानी पुऱ्याउने त्यो आँधी पठाउन परमेश्वरले शैतानलाई किन अनुमति दिनुभयो ?

के त्यसको जवाब छ ? सायद परमेश्वरले चेलाहरूलाई विश्वासको बारेमा केही कुरा सिकाउँदै हुनु हुन्थ्यो होला । सायद उहाँले तिनीहरूको जाँच गर्दै हुनु हुन्थ्यो कि ? सायद उहाँले प्रभु येशूलाई जाँचै हुनु हुन्थ्यो, जसले कुनै पाप गर्नु भएन तर पनि “उहाँ हामीभै सबै कुरामा परिक्षित हुनु भयो” (हिब्रु ४:१५) । पूर्ण रूपमा परिक्षित हुनको लागि प्रभु येशूले डरको लागि पनि परिक्षित हुनको लागि, प्रभु येशूले डरको लागि पनि परिक्षित हुने मौका पाउनु पर्ने थियो । सायद परमेश्वरले प्रभु येशूलाई महिमित पार्न चाहनु भएको थियो । सायद उहाँले माथि उल्लेखित गरिएका सबै कुराहरू गर्न चाहनु हुन्थ्यो होला ।

फारोका शक्तिशाली सैन्यदलले इस्राएलीहरूलाई अष्टयारोमा पार्नेछन् भनेर पूर्णरूपमा जान्दा-जान्दै पनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाल-समुद्रको किनारतिर डोऱ्याउनु भएको थियो । तर के परमेश्वरले इस्राएलीहरूलाई छुटकारा दिइरहनु भएको थिएन त ? त्यसो भए, उहाँले तिनीहरूलाई त्यस्तो जनसंहारमा अगुवाई गरेर आफ्नै विरुद्धमा काम गरिरहनु भएको थिएन त ? के यो “राज्य आफैमा विभाजन भएको” एउटा उदाहरण हैन ?

होइन, किनभने इस्राएलीहरूको संहार होस् भन्ने परमेश्वरको मनसाय थिएन । अनि प्रभु येशू र उहाँका चेलाहरू पनि गालीलको समुन्द्रमा डुबेर मरुन् भन्ने हेतुले परमेश्वरले शैतानलाई गालीलको तालमा आँधी पठाउनलाई अनुमति दिनु भएको होइन ।

बरु, त्यसको अलावा, गालीलको तालमा शैतानले आँधी पठाएको हो भनेर बाइबलले भन्दैन, न त परमेश्वरले नै पठाउनु भएको हो भनी भन्दछ । कसै-कसैले भन्दछन् यो पठाउने त शैतान नै हो, किनभने प्रभु येशूले त्यसलाई हप्काउनु भएको छ । तर सायद, त्यो स्पष्ट तर्क होइन । येशूले परमेश्वरलाई हप्काउनु भएको थिएन- उहाँले त आँधीलाई हप्काउनु भएको थियो । परमेश्वर पिताले पनि त्यही काम गर्न सक्नु हुन्थ्यो । त्यसको मतलब, उहाँले आँधीलाई वचनद्वारा चलाई दिएर त्यसपछि हप्काउनु भयो भन्दैमा शैतानले नै त्यो आँधी ल्याएको थियो भन्ने कुरा प्रमाणित हुँदैन ।

फेरि पनि, कुनै प्रमाण दिन नसक्ने खालको धर्मशास्त्रको पदलाई लिएर हामीले पूरै ईश्वर शास्त्रलाई आधार बनाउनु हुँदैन । मैले पहिलेबाट परमेश्वरनै आँधीलाई नियन्त्रण गर्न सक्ने सबो च्च व्यक्ति हुनु हुन्छ, र यो पठाउने कार्यको लागि उहाँलाई नै प्रायः गरेर श्रेय दिइएको हुन्छ, भन्ने कुरालाई साँच्चै प्रमाणित गर्ने धर्मशास्त्रका धेरै पदहरू दिई सकेको छु । मैले भन्न खोजेको मुख्य कुरा के हो भने, शैतान “यस संसारको देव” भए तापनि, निश्चित रूपमा त्यसलाई आँधीलाई नियन्त्रण गर्न सक्ने अथवा त्यसले जहाँमन लाग्यो, त्यहाँ वा जुन बेला मन लाग्यो त्यो बेला आँधी बेहरी ल्याउन सक्ने अधिकार दिइएको छैन ।

त्यसैकारण, जब आँधी-बेहरी आउँछ, तब हामीले त्यसलाई परमेश्वरले नियन्त्रण गर्न सक्नेदेखि बाहिरको, उहाँले रोकन चाहनु हुन्छ, तर सक्नु हुन्न भनेर विचार गर्नु हुँदैन । प्रभु

येशूले गालीलको तालमा आँधीलाई हप्काउनु भएको कुरा नै परमेश्वरले चाहनु भए अनुसार उहाँले आँधी-बेहरी रोक्न सक्नु हुन्छ भन्ने कुराको पर्याप्त प्रमाण हो ।

अनि, यदि परमेश्वरले आँधी-बेहरी पठाइरहनु भएको (वा त्यसलाई अनुमति दिइरहनु भएको) हो भने, उहाँसँग कुनै कारण हुनु पर्छ र वृद्ध विध्वंसकारी विपत्ति ल्याउने विनाशक आँधी आउन अनुमति उहाँले किन दिनु हुन्छ वा किन पठाउनु हुन्छ भन्ने प्रश्नको लागि एकदम बुद्धिमानी जवाब चाहिँ उहाँले अनाज्ञाकारी मानिसहरूलाई चेतावनी र न्याय गर्नको लागि पठाउनु हुन्छ भन्ने हुन्छ ।

"But Hurricanes sometimes Harm Christians"

“तर आँधी-बेहरीले कहिले-काँही ख्रीष्टियनहरूलाई नोक्सान पुऱ्याउछ”

तर प्राकृतिक प्रकोपद्वारा प्रभावित ख्रीष्टियनहरूको बारेमा चाहिँ के भन्ने ? आँधी-बेहरी आउँदा अख्रीष्टियनहरूलाई मात्र विनाश गर्दैन । प्रभु येशूको बलिदानी मृत्यूको कारण के ख्रीष्टियनहरू परमेश्वरको क्रोधबाट विमुक्त हुन्छन् ? त्यसो भए, उहाँका सन्तानहरूलाई समेत हानी पुऱ्याउने प्राकृतिक प्रकोपको पछाडि परमेश्वर नै हुनु हुन्छ भनेर हामी कसरी भन्न सक्छौं ?

वास्तवमा यी कठिन प्रश्नहरू हुन् । जे भए तापनि, प्राकृतिक प्रकोप शैतानले ल्याउँछ भन्ने भूटो आधार वाक्यमाथि हामी भर पर्छौं भने, त्यसको जवाब त्यति सजिलो हुँदैन भन्ने कुरा लाई हामीले महसुस गर्ने पर्छ । यदि शैतान सबै प्राकृतिक प्रकोपको कारण हो भने, परमेश्वरले आफ्नै सन्तानहरूलाई हानी पुऱ्याउन सक्ने कुराहरू ल्याउन किन त्यसलाई अनुमति दिनु हुन्छ त ? हामी अभै पनि त्यही समस्याको सामना गर्दछौं ।

ख्रीष्टमा हुनेहरू, “क्रोधको लागि अगिवाटै नियुक्ति हुँदैनन्” भनेर बाइबलले स्पष्ट रूपमा भन्दछ (१ थिस्सलोनिकी ५:९) । अनि त्यसैबेला बाइबलले यो पनि भन्दछ, कि प्रभु येशूको आज्ञापालन नगर्नेहरूमा “परमेश्वरको क्रोध” रहिरहन्छ (यूहन्ना ३:२६) । तर उद्धार पाएकाहरू उद्धार नपाएकाहरूको बीचमा जिइरहेकै बेलामा उद्धार पाएकाहरूलाई असर नगरिकन कसरी उद्धार नपाएकाहरूमाथि परमेश्वरको क्रोध रहिरहन सक्दछ ? यसको जवाब चाहिँ यो हो, कि कहिले-काँही यो हुन सक्दैन, र हामीले त्यस तथ्यको सामना गर्नु पर्दछ ।

प्रस्थानको समयमा, सारा इस्राएलीहरू एकै ठाउँमा जिइरहेका थिए अनि परमेश्वरले मिन्मी देशका मानिसहरूमाथि न्यायको रूपमा पठाउनु भएको विपत्तिहरूले इस्राएलीहरूलाई हानी गरेन (हेर्नुहोस् प्रस्थान ८:२२-२३; ९:३-७; २४-२६; १२:२३) । तर हामीसँग भएका, “मिन्मीहरूसँग” हामी जिउँछौं, र ठाउँ-ठाउँमा काम समेत गर्दछौं । यदि परमेश्वरले प्राकृतिक प्रकोप ल्याएर तिनीहरूको न्याय गर्नु हुन्छ भने, हामी कसरी त्यसबाट बच्न सकौंला ?

यस प्रश्नको जवाब बुझ्नको लागि “बाँच्नु” भन्ने शब्द निश्चित रूपमा मुख्य शब्द हुन जान्छ । परमेश्वरले पृथ्वीलाई जलप्रलयले विनाश गर्नु हुँदा नोआ परमेश्वरको पूर्ण क्रोधबाट बाँच्न सकेको भए तापनि, उनलाई जहाज बनाउने कार्यको लागि एकलै परिश्रम गर्नु परेकोमा साह्रो परिरहेको थियो, र त्यसपछि धेरै दुर्गन्धित जनावरहरूसँग एक वर्षसम्म बिताउनु परेको थियो (प्रमाणको रूपमा पूरानो र नयाँ दुवै करारहरूले त्यो जल प्रलय ल्याउने

कुराको लागि श्रेय परमेश्वरलाई नै दिएका छन्, शैतानलाई होइन, हेर्नुहोस उत्पत्ति ६:१७; २ पत्रुस २:५) ।

सदोम र गमोरामा परमेश्वरको न्याय खनिएको बेलामा लोतले आफ्नो ज्यान बचाए, तर पनि आगो र गन्धकले विनाश गरेको बेला उनले आफूसँग भएका हरेक कुरा गुमाउनु पर्‍यो । दुष्ट मानिसहरूमाथि परमेश्वरको न्याय आउँदा धमी मानिसलाई पनि असर पर्न गयो ।

वर्षौंअगि प्रभु येशूले यरुशलेममा भएका विश्वासीहरूलाई तिनीहरूको शहरलाई सेनाहरूको ठूलो दलले घेराउमा पार्ने भएकोले त्यहाँबाट भाग्नको लागि पहिलेबाटै चेतावनी दिनु भएको थियो, किनभने ती दिनहरू “प्रतिशोधका दिनहरू” थिए (लूका २१:२२-२३)- ए.डी. ७० मा रोमलाई यरुशलेमको विनाश गर्न अनुमति दिनको लागि परमेश्वरको ब्र जोधपूर्ण उद्देश्यलाई स्पष्ट रूपमा देखाउँदै उहाँले त्यो चेतावनी दिनु भएको थियो । परमेश्वरको प्रशंसा होस्, जुन ख्रीष्टियनहरूले ख्रीष्टको चेतावनीलाई ध्यान दिएका थिए, तिनीहरू आफ्नो ज्यान जोगाएर त्यहाँबाट भागे, तर पनि तिनीहरूले यरुशलेममा भएका आफ्ना कुराहरूलाई छोडेर भागनु परेकाले गर्दा ती गुमाउनु परेको थियो ।

माथिका ती सबै उदाहरणहरूमा, परमेश्वरको न्याय दुष्ट मानिसहरूमाथि आउँदा केही हदसम्म उहाँका मानिसहरूले समेत दुःख पाउनु पर्दोरहेछ भनी हामीले थाहा पाउँदछौं । त्यसैकारण, प्राकृतिक प्रकोपको लागि परमेश्वर जिम्मेवार हुनु हुन्छ भनेर हामी निष्कर्षमा पुग्न सक्दैनौं किनभने तिनीहरूले कहिले-काँही ख्रीष्टियनहरूलाई पनि असर पार्दछ ।

What then Shall We Do ?

त्यसो भए हामीले चाँहि के गर्ने त ?

हामी परमेश्वरबाट श्राप दिइएको, तथा हर समय परमेश्वरको क्रोधको अनुभव गरिरहेको संसारमा बसेका छौं । पावलले लेखेका छन्, “परमेश्वरको क्रोध, ती मानिसहरूका सारा भक्तिहीनता र दुष्टताको विरुद्ध स्वर्गबाट प्रकट भएको छ (“प्रकट हुन लागिरहेको छ” होइन)” (रोमी १:१८) । जोहरू दुष्टको माझमा, परमेश्वरले सराप दिनु भएको संसारमा जिइरहेका हामीहरू, यसमाथि परमेश्वरको क्रोधबाट, पूर्णरूपले बाँच्न सक्दैनौं, यद्यपि त्यो क्रोध विशेष गरेर हामीलाई लक्षित गरिएको होइन ।

यो कुरा जानेर, अब हामी के गर्ने त : पहिलो कुरा, त हामीले परमेश्वरलाई भरोसा गर्नु पर्छ । यर्मियाले लेखेका छन् :

“त्यो मानिस धन्य हो, जसले परमप्रभुमा भरोसा राख्छ, जसको आशा परमप्रभु हुनु हुन्छ । किनकि त्यो पानीको किनारामा रोपेको रुख जस्तो हुनेछ, जसले आफ्ना जराहरू खोलाको किनारसम्म फिँजाएको हुन्छ, गर्मी हुँदा त्यो डराउँदैन, त्यसका पातहरू सधैं हरियै हुन्छन्, खडेरीको समयमा त्यसलाई केही चिन्ता हुँदैन, र त्यसले फल फलाउन कहिले चुक्दैन” (यर्मिया १७:७,८) ।

परमप्रभुमा भरोसा गर्ने मानिसले खडेरीको कहिल्यै सामना गर्नु पर्नेछैन भनेर यर्मियाले भनेका छैनन् भन्ने कुरालाई याद गर्नुहोस् । होइन, जब गर्मी आउँछ र खडेरी पर्छ अनि अनिकाल पर्छ, तब परमप्रभुमा भरोसा गर्ने मानिस खोलाको किनारमा रोपेको रुख जस्तै हुन्छ, जसको जरा पानीमा पुगेको हुन्छ । उसको आउने अर्को श्रोत पनि हुन्छ, यद्यपि संसार उसको

वरिपरि छटपटिरहेको हुन्छ । उदाहरणको लागि इस्राएलमा अनिकाल परेको बेला एलियालाई कागद्वारा खुवाइएको कथा मनमा आउँदछ (हेर्नुहोस् १ राजा १७:१-६) । दाऊदले धर्मीजनको बारेमा लेखेका छन्, “अनिकालको बेलामा पनि तिनीहरूसँग प्रशस्त हुनेछ” (भजनसंग्रह ३७:१९) ।

तर के अनिकाल शैतानको कारणले आउने होइन र ? होइन, धर्मशास्त्र अनुसार अनिकाल शैतानको कारण आउने क्रोध पाउनको लागि योग्य मानिसहरूमाथि आउने उहाँको क्रोधको परिणामको रूपमा आउँछ भनेर प्रायः भनिएको छ । उदाहरणको लागि: “यसकारण सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ : “म तिमीहरूलाई दण्ड दिनेछु । तिनीहरूका जवान मानिसहरू तरवारले मारिनेछन् र तिनीहरूका छोरा-छोरुहरू चाँहि अनिकालले मर्नेछन्” (यर्मिया ११:२२) ।

“सर्वशक्तिमान परमप्रभु यसो भन्नु हुन्छ, “हेर म तिमीहरूको विरुद्धमा तरवार, अनिकाल र रुढी पठाउनेछु र म तिमीहरूलाई कुहेका अञ्जीरहरू भैं तुल्याउनेछु, जो यति साह्रो कुहेका हुन्छन्, कि ती खान पनि सकिन्दैनन्” (यर्मिया २९:१७) ।

“हे मानिसको छोरो, यदि कुनै देशले विश्वासघात गरेर मेरो विरुद्धमा पाप गर्छ, र त्यसको विरुद्धमा आफ्नो हात पसारेर त्यसको खाद्य भण्डार म नाश गरिदिउँला, र त्यहाँ अनिकाल ल्याई दिउँला र मानिस र पशु दुवै म नाश गरी दिउँला भने...” (इजकिएल १४:१३) ।

“तिमीहरूले धेरै आशा गर्नुहुँ, हेर त थोरै मात्र हुन आयो, तिमीहरूले घरमा जे ल्यायो, त्यो मैले फुकेर उडाई दिएँ । किन त ?” सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नु हुन्छ । “किनभने मेरो भवन चाँहि भग्नावशेष भएको छ, तर तिमीहरू भने हरेक आफ्नो घरमा व्यस्त छौ । यसकारण आकाशले शीत पर्न र पृथ्वीले अन्न उब्जाउन रोकी दिएको छ । मैले खेतहरू र डाँडाहरू, अन्न र नयाँ दाखमद्य, तेल र जमीनले उब्जाउने जति सबैमा, मानिसहरूमा, पाल्तु पशुहरूमा र तिमीहरूका हातका सबै परिश्रमहरूमा अनिकाललाई बोलाएको छु” (हागै १:९-११) ।

माथिको चौथो उदाहरणमा, इस्राएलीहरूले गरेको पापको कारण खडेरी परेको दोष तिनीहरूलाई लगाएको छ, तर पनि, परमेश्वरले त्यो पठाउने कुराको लागि जिम्मेवार उहाँनै हुनु हुन्छ भनी दाबी गर्नु भएको छ ।^{१०}

यदि परमेश्वरले दुष्ट मानिसहरूमाथि अनिकाल पठाउनु हुन्छ, र हामी तिनै दुष्ट मानिसहरूको बीचमा रहनु पर्ने हो भने, हाम्रा खाँचाहरू उहाँले पूरा गरी दिनु हुनेछ भनी हामीले उहाँमाथि भरोसा गर्नु पर्दछ । पावलले निश्चित रूपमा जोड दिएर भनेका छन्, कि हामीलाई अनिकालले खीष्टको प्रेमबाट अलग गर्न सक्दैन । “कसले हामीलाई खीष्टको प्रेमबाट अलग गर्ने ? के संकष्टले, अथवा दुःखले, वा खेदोले, वा अनिकालले, वा नगनताले, अथवा खतराले वा तरवारले” (रोमी ८:३५) ?

^{१०} परमेश्वरले अनिकाल ल्याउनु हुन्छ भन्ने बारेमा अतिरिक्त प्रमाणको लागि, हेर्नुहोस् व्यवस्था ३२:२३-२४; २ शामुएल २१:१; २४:१२-१३; २ राजा ८:१; भजनसंग्रह १०५:१६; यशैया १४:३०; यर्मिया १४:१२, १५-१६; १६:३-४; २४:१०; २७:८; ३४:१७; ४२:१७; ४४:१२-१३; इजकिएल ५:१२, १६-१७; ६:१२; १२:१६; १४:२१; ३६:२९; प्र काश ६:८; १८:८) । प्रभु येशू आफैँले भन्नु भएको छ, कि “परमेश्वरले धर्मीजन र अधर्मीहरूको लागि पनि भरी पठाउनु हुन्छ” (मत्ती ५:४५) । परमेश्वरले भरी (वर्षा) लाई नियन्त्रण गर्नु हुन्छ ।

ख्रीष्टियनहरूले कहिल्यै पनि अनिकालको सामना गर्नुपर्दैन भनेर पावलले भनेका छैनन् भन्ने कुरालाई बिचार गर्नुहोस्, वरु उनले धर्मशास्त्रको विद्यार्थीको हैसियतले यो जानेका थिए कि दुष्ट मानिसहरूलाई न्याय गर्नका लागि अनिकाल परमेश्वरबाट पठाईएको हुनसक्छ ।

Obedience and Wisdom आज्ञाकारिता र बुद्धि

दोस्रो कुरा चाँहि, संसारतिर लक्षित गरिएको जुनसुकै परमेश्वरको क्रोधमा नपर्नको लागि हामीले आज्ञाकारी हुनु पर्छ र ईश्वरिय बुद्धिको प्रयोग गर्नु पर्छ । नोआले जहाज बनाउनु पर्ने थियो, लोत पहाडतर्फ भागनु पर्ने थियो, यरुशलेमका ख्रीष्टियनहरू आफ्नो शहरबाट भागनु पर्ने थियो, यी सबैले नै दुष्टहरूमाथि आई पर्ने परमेश्वरको न्यायमा नपर्नको लागि उहाँको आज्ञापालन गर्नु पर्ने थियो ।

यदि म आँधी-बेहरी आउने ठाउँमा बसोवास गर्छु भने, चाँडै उडाएर नलैजाने बलियो घर मैले बनाउनु पर्छ अथवा त्यो घर भत्की हालेमा चाँडै फेरि बनाई हाल्न सक्ने घर मैले बनाउनु पर्ने हुन्छ । अनि म प्रार्थना गर्दछु । हरेक ख्रीष्टियनले प्रार्थना गर्नु पर्छ र त्यो व्यक्तिप्रति सम्बेदनशील हुनु पर्दछ, जसको बारेमा प्रभु येशूले “हुन आउने कुराहरू उहाँले नै तिमीहरूलाई बताई दिनु हुनेछ” भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो (यूहन्ना १६:१३) जसले गर्दा संसारमाथि आउने परमेश्वरको क्रोधबाट उ बाँच्न सक्दछ ।

हामी अगावस नाउँको एकजना अगमवक्ताको बारेमा प्रेरित ११ अध्यायमा पढ्दछौं, जसले यहूदियामा भएका ख्रीष्टियनहरूको लागि संसारमा आइपर्ने अनिकालले क्षति पुऱ्याउन सक्ला भनी अगमवाणी गरेर चेतावनी दिएका थिए । परिणामस्वरूप, तिनीहरूका राहतको लागि पावल र बर्णबासद्वारा भेटि ग्रहण गरिएको थियो (हेर्नुहोस् प्रेरित ११:२८-३०) ।

के आज पनि त्यस्तो कुराहरू हुन्छ ? निश्चय पनि हुन्छ, किनभने पवित्र आत्मा परिवर्तन हुनु भएको छैन, न त परमेश्वरको प्रेम नै कम भएको छ । जे भए तापनि, दुर्भाग्यवस, ख्रीष्टको शरीरमा कोही-कोही मानिसहरू त्यस्ता वरदानहरूको लागि र पवित्र आत्माको प्रकटिकरणहरूको लागि खुल्ला हुँदैनन्, अनि, त्यसैले गर्दा, तिनीहरूले “आत्मालाई निभाउने” काम गरिरहेका हुन्छन् (१ थिस्सलोनिकी ५:१९) र तिनीहरूलाई उहाँले दिनु हुने उत्तम कुराहरू गुमाइरहेका हुन्छन् ।

फूल गोस्पल विजनेसमेनका भूतपूर्व अध्यक्ष तथा संस्थापक डेमोस शेकरियनले आफ्नो आत्मकथामा गएको १८०० मा आरमेनियामा रहने ख्रीष्टियनहरूको लागि एकजना अनपढ जवान अगमवक्ताद्वारा परमेश्वर बोल्नु भएको थियो भनी उल्लेख गर्नु भएको छ । उनको विध्वंस अग्नीकाण्ड कुनेछ भनेर चेतावनी दिएका थिए, र त्यसको परिणामस्वरूप, त्यो अलौकिक आश्चर्यकर्मको अगमवाणीमा विश्वास गर्ने हजारौं पेन्तिकोष्टल ख्रीष्टियनहरू शेकरियनको हजुर आमा-हजुरबासमेत अर्कै देशमा भागेर गए । त्यसपछि चाँडै नै तुर्कीस्थानीहरूले आमेनियालाई आक्रमण गरी त्यो परमेश्वरको चेतावनीलाई ध्यान दिन इन्कार गर्ने ख्रीष्टियनहरूसमेत लाखौं आर्मेनियालीहरूको हत्या गरी दिए ।

हामीहरू परमेश्वरप्रति आज्ञाकारी हुन र पवित्र आत्माप्रति खुल्ला रहिरहनको लागि बुद्धिमान हुनु पर्छ, नत्र भने हामीले परमेश्वरले हामीलाई साँच्चै अनुभव नगरेका हौं भनी चाहनु

भएको त्यो उहाँको क्रोधको अनुभव भोग्नु सम्भव होला । एकचोटि एलिशाले एउटी स्त्रीलाई आज्ञा गरेका थिए : “उठ, र तिम्रो परिवारसमेत तिम्री यहाँबाट गई हाल, र केही समयको लागि जहाँ हुन्छ त्यही प्रवास गर, किनभने परमप्रभुले सात वर्षसम्म अनिकालको उर्दी गर्नु भएको घोषणा गर्नु भएको छ” (२ राजा ८:१) । यदि त्यस स्त्रीले अगमवक्ताको कुरा नसुनेकी भए के हुने थियो ?

प्रकाशको पुस्तकमा परमेश्वरका मानिसहरूलाई “बेबिलोनदेखि” बाहिर आउनको लागि चेतावनी दिइएको चाखलाग्दो कुरा हामी पढ्दछौं, नत्र भने तिनीहरू त्यस शहरमाथि पने परमेश्वरको न्यायमा पर्ने थिए भन्ने कुरा हामी त्यो चाखलाग्दो चेतावनीमा पाउँदछौं । “तब मैले स्वर्गबाट यसो भनिरहेको अर्को आवाज सुने, “हे मेरा मानिस हो, त्यसबाट (बेबिलोनबाट) निस्केर आओ, नत्रता त्यसका पापहरूसँग तिम्रीहरू पनि सहभागी हुनेछौं, र त्यसका विपत्तिहरू तिम्रीहरू भोग्नेछौं, किनकि त्यसका पापहरू स्वर्गसम्मै थुप्रै लागेका छन्, र परमेश्वरले त्यसका अधर्महरू सम्झनु भएको छ यसकारण एकै दिनमा त्यसमाथि विपत्तिहरू आउनेछन्— मृत्यु, शोक र अनिकाल । आगोले त्यो भष्म पारिनेछ, किनकि त्यसको इन्साफ गर्ने परमप्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हुनु हुन्छ” (प्रकाश १८:४, ५, ८) ।

सारांशमा, मौसम र प्राकृतिक प्रकोपमाथि परमेश्वर सार्वभौमिक हुनु हुन्छ । परमेश्वरले नोआको समयमा चालीस दिनसम्म पृथ्वीमा असिनासहित पानी पार्नुको साथै इस्राएलको शत्रुहरूमाथि प्राकृतिक विपत्तिहरू पठाई दिएर, योना चडेको डुंगामा आँधी-बेहरी पठाई दिएर गालीलको तालमा आँधीलाई शान्त पार्नु भएको कुराहरू बारम्बार आफूलाई प्रकृतिमाथिको प्रभुको रूपमा बाइबलमा प्रमाणित गर्नु भएको छ । उहाँ प्रभु येशूले भन्नु भएकै, “स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु” हुनु हुन्छ (मत्ती ११:२५) प्रकृतिमाथि परमेश्वरको प्रभुत्व छ भनी विशेष धर्मशास्त्रीय थप प्रमाणको लागि, हेर्नुहोस् येहोशू १०:११; अथ्यूव ३८:२२-३८; यर्मिया ५:३४ ; १०:१३ ; ३१:३५ ; भजनसंग्रह ७८: ४५-४९ ; १०५:१६ ; १०७:३३-३७ ; १३५:६-७ ; १४७:७-८, १५-१८ ; मत्ती ५:४५ ; प्रेरित १४:१७) ।

A few Questions Answered थोरै प्रश्नहरूको जवाब दिइएको

यदि परमेश्वरले मानिसहरूलाई अनिकाल, जलप्रलय, र भूकम्पहरूद्वारा न्याय गरिरहनु भएको छ भने, परमेश्वरका प्रतिनिधिहरूको रूपमा परमेश्वरले सजाय दिन भएका मानिसहरूको दुःखमा सहभागी हुन र तिनीहरूलाई छुटकारा दिलाउन हाम्रोलागि गल्ती हुन्छ ?

हुँदैन, निश्चित रूपमा हुँदैन । हामीले यो कुरा महसुस गरेको हुनुपर्छ, कि परमेश्वरले हरेकलाई प्रेम गर्नु हुन्छ, र ती मानिसहरूलाई पनि उहाँले प्रेम गर्नु हुन्छ, जसलाई उहाँले न्याय गर्नु हुन्छ । प्राकृतिक प्रकोपद्वारा उहाँले गर्नु भएको न्याय वास्तवमा उहाँको प्रेम चिन्ह हो भन्दा हामीलाई अनौठो लाग्न सक्छ । त्यो कसरी हुन सक्छ ? प्राकृतिक प्रकोपले हुने अपठ्यारो र कठीन परिस्थितिहरूद्वारा परमेश्वरले प्रेम गर्नु भएका मानिसहरूलाई उहाँले आफू पवित्र र न्यायिक हुनु हुन्छ भनेर चेतावनी दिइरहनु भएको छ र त्यो पापको परिणाम हो भनी उहाँले चेतावनी दिइरहनु भएको कुरा हो । मानिसहरूलाई मुक्तिदाताको खाँचो छ भनी

तिनीहरूलाई जगाउनको लागि सहायता गर्न परमेश्वरले अस्थायी रूपमा दुःखहरू आउन अनुमति दिनु हुन्छ – ताकि तिनीहरू अग्निकुण्डबाट बाँच्न सकुन । त्यो नै प्रेम हो ।

मानिसहरू बाचुन्जेलसम्म परमेश्वरले तिनीहरूलाई तिनीहरूका योग्यताले नभ्याएको दया अभैसम्म पनि देखाइरहनु भएको छ र तिनीहरूको लागि पश्चाताप गर्ने समय दिनु भएको छ । हाम्रो दया र करुणाको सहभागिताद्वारा हामीले मानिसहरूको लागि परमेश्वरको प्रेम प्रस्तुत गर्न सक्छौं, जोहरूले उहाँको अस्थायी क्रोधको अनुभव गरिरहेका छन्, तर तिनीहरूले पश्चाताप गरेको खण्डमा उहाँको अनन्त क्रोधबाट तिनीहरू बाँच्न सक्छन् । संसारमा सु-समाचार पुऱ्याउनको लागि प्राकृतिक प्रकोपहरू ती मौकाहरू हुन् जसको लागि प्रभु येशू मर्नु भयो ।

यसै जीवनमा हुँदा नै सु-समाचार लिएर मानिसहरूकहाँ पुग्ने कुरा के अति नै महत्वपूर्ण छैन र ? जब हामीसँग अनन्त महत्व छ भने, ती प्राकृतिक प्रकोपले गरेको आक्रमण ती अग्निकुण्डमा जानेवाला मानिसहरूले भोग्ने दुःखको तुलनामा त केही पनि होइन ।

जब मानिसहरूले दुःख पाउँछन् त्यो बेला नै तिनीहरू सु-समाचारको लागि बढी ग्रहण गर्न तयारी अवस्थामा पुगेका हुन्छन् भन्ने कुरा सामान्य रूपमा सत्य हो । यो परिदृश्यको बाइबलीय उदाहरणहरू धेरै छन्, जस्तै, छिमेकी राष्ट्रहरूबाट इस्राएललाई दुःख दिएको बेला इस्राएलले पश्चाताप गरेको, प्रभु येशूले भन्नु भएको कथामा उडन्ता पुत्रको घटना आदि । खीष्टियनहरूले प्राकृतिक प्रकोपलाई फसल धेरै राम्रोसित कटनी गर्ने गरी पाकेको रूपमा लिनु पर्दछ ।

Let's Tell the Truth आउनुहोस् हामी सत्य बताऔं

तर आँधी-बेहरी वा भूकम्पपछि आफ्नो जीवन टुक्रिएकाहरूको लागि हाम्रो सन्देश कस्तो हुनु पर्छ ? तिनीहरूको दुर्दशाको बारेमा यदि तिनीहरूले हामीलाई ईश्वरशास्त्रीय जवाब मागे भने हामीले कसरी जवाब दिने ? बाइबलले जे कुरा सिकाउँछ त्यसमा हामी इमान्दर हुनु पर्छ र परमेश्वर पवित्र हुनु हुन्छ र तिनीहरूले आफ्नो पापको परिणाम भोग्नु पर्छ भनेर मानिसहरूलाई भन्नु पर्दछ । सर्वशक्तिमान परमेश्वरसँग भएको शक्तिको सानो नमूना नै त्यो आँधी-बेहरीको उग्न गर्जन हो, र तिनीहरूको घर हल्लीन्दाखेरि तिनीहरूलाई लागेको डर तिनीहरूलाई नरकमा फाल्ने त्रासको तुलनामा केही पनि होइन भनेर हामीले तिनीहरूलाई बताई दिनु पर्दछ । हामीहरू सबै नरकमा फालिनको लागि योग्यको भए तापनि हामीले पश्चाताप गरेर प्रभु येशूलाई विश्वास गरौं भनेर उहाँले हामीलाई कृपालु भएर समय दिनु भएको छ, जसद्वारा हामी परमेश्वरको क्रोधबाट बाँच्न सक्दछौं ।

“तर हामीले परमेश्वरको बारेमा भनेर मानिसहरूलाई डर देखाउनु हुँदैन, हुन्छ त ?” भनेर केही मानिसहरूले सोद्धछन् । यसको जवाब धर्मशास्त्रमा पाइन्छ : “परमप्रभुको भय मान्नु ज्ञानको सुरु हो” (हितोपदेश १:७) । मानिसहरूले परमेश्वरको भय नमानुन्जेलसम्म तिनीहरूले साँचो रूपमा केही पनि जानेका हुँदैनन् ।

What if People become angry with God ?

मानिसहरू परमेश्वरसँग “ग रिसाए भने के हुन्छ ?

तर मानिसहरूले भोगेको कष्टको कारण तिनीहरू परमेश्वरसँग नरिसाउन पनि सक्छन् त ? सायद तिनीहरूलाई सहायता गर्नुपर्दछ । परमेश्वरले तिनीहरूसँग गर्नु भएको व्यवहारप्रति कसैले पनि गनगन गर्ने अधिकार छैन, किनभने धेरै समय अगाडि हामीहरू सबैजना नरकमा फालिनको लागि योग्य थियौं । तिनीहरूका विपदको लागि परमेश्वरलाई सराप्नुको साटो, मानिसहरूले परमेश्वरले तिनीहरूलाई चेतावनी दिँदै प्रेम गर्नु भएको लागि उहाँलाई प्रशंसा गर्नुपर्दछ । परमेश्वरले हरेकलाई तिनीहरूले स्वार्थी भएर नरकको बाटो लागेकोमा तिनीहरूलाई वास्ता नगरी त्यतिकै छोडिदिने उहाँको अधिकार छ । तर परमेश्वरले मानिसहरूलाई प्रेम गर्नु हुन्छ र तिनीहरूलाई उहाँले हरेक दिन बोलाइरहनु भएको छ । उहाँले तिनीहरूलाई स्याउको रुखमा फुलेका फूलहरूद्वारा चराहरूको गीतहरूद्वारा, अग्ला पर्वतहरूको गौरवद्वारा, र ताराहरूको चमत्कारद्वारा समेत सुस्त रूपले बोलाउनु हुन्छ । उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूका विवेकद्वारा, उहाँको शरीर अर्थात् मण्डलीद्वारा र उहाँको पवित्र आत्माद्वारा बोलाउनु हुन्छ । तर तिनीहरूले उहाँको बोलावटको बेवास्ता गर्दछन् ।

निश्चित रूपमा मानिसहरूले कष्ट भोग्नु भन्ने परमेश्वरको इच्छा होइन, तर जब तिनीहरूले परमेश्वरलाई बेवास्ता गरिरहन्छन् तब परमेश्वरले तिनीहरूको ध्यानाकर्षण गर्नको लागि अझ धेरै प्रचण्ड कारवाहीलाई प्रयाप्त रूपमा प्रयोग गर्नु हुन्छ । आँधी-बेहरी, भूकम्प, जलप्रलय र अनिकालहरू ती प्रचण्ड कारवाहीहरूमध्येका केही कुराहरू हुन् । परमेश्वरले यो आशा गर्नु हुन्छ, कि यस प्रकारका विपत्तिहरूले मानिसहरूको घमण्डबाट नम्र तुल्याई दिनेछन् र तिनीहरूलाई तिनीहरूका विवेकतिर फर्काई ल्याउनेछन् ।

Is God unfair in his judgement ? के परमेश्वर आफ्नो न्यायमा अस्पष्ट हुनु हुन्छ ?

जब हामी बाइबलीय दृष्टिकोणबाट परमेश्वर र हाम्रो संसारलाई हेर्दछौं, तब हामी ठीक प्रकारले सौँचन थाल्दछौं । हरेक व्यक्तिले परमेश्वरको क्रोध पाउनयोग्य छ, तर परमेश्वर कृपालु हुनु हुन्छ भन्ने बाइबलीय दृष्टिकोण हो । जब दुःख पाइरहेका मानिसहरूले तिनीहरूले धेरै राम्रोसँग परमेश्वरको व्यवहार पाउनेयोग्य छु भनेर भन्दछन्, तब निश्चित रूपमा उहाँ आर्तनादमा पर्नु हुन्छ । हरेकले पाउनु पर्ने कृपाभन्दा बढी कृपा पाइरहेको छ ।

यस विषय वस्तुलाई पालन गरेर, प्रभु येशूले दुईवटा समकालीन विपत्तिहरूको बारेमा एकचोटि भन्नु भएको थियो । यस बारेमा हामी लूकाको सु-समाचारमा पढ्दछौं :

“अब त्यसैवेला त्यहाँ कतिजना मानिसहरू उपस्थित थिए, जसले ती गालीलको विषयमा उहाँलाई (येशूलाई) भने, जसलाई पिलातसले हत्या गरी तिनीहरूको रगत बली भइरहेका पशुको रगतसँग मिसाई दिएका थिए । तब प्रभु येशूले तिनीहरूलाई जवाब दिनु भयो, “तिनीहरूले यसरी कष्ट भोगे भन्दैमा, के तिमीहरू ठान्छौ, यी गालीलीहरू अरु सबै गालीलीहरूभन्दा बढी पापी थिए ? म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यसो होइन, तर तिमीहरूले पश्चाताप गरेनौ भने तिमीहरू सबै त्यसरी नै नाश हुनेछौ, अथवा के तिमीहरू ठान्छौ, ती अठारजना जो सिलोआममा धरहरा ढलेर मरेका थिए, कि तिनीहरू सबै यरुशलेमवासीहरूमध्ये

बढी अपराधी थिए ? त्यसो होइन, तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले पश्चाताप गरेनौं भने, तिमीहरू सबै त्यसरी नै नाश हुनेछौं” (लूका १३:१-५) ।

पितासितको हातबाट मर्नेहरूले “पिलातसबाट हामीलाई नबचाएर परमेश्वरले हामीलाई अभद्र व्यवहार गर्नु भयो” भनेर भन्न सक्दैनथे । होइन, तिनीहरू त मृत्यु पाउन लायकका पापीहरू नै थिए । अनि प्रभु येशूको भनाई अनुसार, ती गालीलीहरू जोहरू बाँचेका थिए, तिनीहरूको हत्या गरिएका आफ्ना छिमेकीहरूभन्दा कम पापीहरू थिए भनेर तिनीहरू निष्कर्षमा आउँदा तिनीहरू गलत साबित हुन्थे । तिनीहरूले परमेश्वरबाट ठूलो अनुग्रह पाएका थिएनन्— तर तिनीहरूलाई त ठूलो दया गरिएको थियो ।

खीष्टको सन्देश स्पष्ट थियो “तिमीहरू सबैजना पापी हो । पापको परिणाम छ । किनकि अहिले तिमीहरू परमेश्वरको दयाको कारणले जीवित छौं । त्यसैले ढिलो हुनु अगाडि नै तिमीहरूले पश्चाताप गर ।”

प्रभु येशूले ती बियोगान्तमा परेकाहरूलाई परमेश्वरको दयाको बारेमा एउटा दृष्टान्त भनेर निष्कर्ष निकाल्नु भयो : “त्यसपछि उहाँले यो दृष्टान्त भन्नु भयो : “कुनै मानिसले आफ्नो दाखबारीमा एउटा अञ्जीरको बोट रोपेको थियो, त्यस बोटमा फल फल्यो कि भनेर त्यो आयो, तब त्यसले मालीलाई भन्यो, तीन वर्ष भयो, म यस अञ्जीरको रुखमा फल खोज्दैछु, तर पाउँदैन । यसलाई काटेर ढालिदे, यसले जमीन किन ओगटने ?” तर मालीले भन्यो, “हजुर यसलाई अझ एक वर्ष रहन दिनुहोस्, म यसको वरिपरि खनेर मल हाल्छु, त्यसपछि फल्यो भने बेसै भयो, फलेन भने, तपाईंले त्यसलाई ढालिदिनुहोस्” (लूका १३:६-९) ।

यहाँ परमेश्वरको न्याय र दयाको बारेमा उदाहरण दिइएको छ । परमेश्वरको न्यायले, “मूल्यहीन रुखलाई काटेर ढालिदे ।” भनेर भन्दछ । तर उहाँको दयाले, “होइन, यसलाई फल फलाउनको लागि अरु पनि समय दिनुहोस्” भनेर विन्ति गर्दछ । खीष्टवीहिन हरेक व्यक्ति त्यो रुख भैँ छ ।

(Can We rebuke hurricanes and Floods ?)

Can We rebuke hurricanes and Floods ?

के हामी आ“धी–बेहरी र जलप्रवाहलाई हप्काउन सक्छौं“ ?

प्राकृतिक प्रकोपको बारेमा एउटा अन्तिम प्रश्न : यदि हामीसँग पर्याप्त विश्वास छ भने प्राकृतिक प्रकोप हुनबाट हामी रोक्न सक्छौं र त्यसलाई हप्काउन सक्छौं भन्ने कुरा के सत्य होइन र ?

हामीसँग विश्वास हुनु भनेको परमेश्वरको प्रकट हुने ईच्छामा विश्वास गर्नु हो । त्यसैकारण, विश्वास परमेश्वरको आफ्नै वचनमा आधारित भएको हुनु पर्छ, नत्र भने, त्यो विश्वास विश्वास हुँदैन, तर आशा अथवा परिकल्पना मात्र हुँदछ । हामीले आँधी–बेहरीलाई हप्काउन र रोक्न सक्ने खालको प्रतिज्ञा परमेश्वरले दिनु भएको स्थान बाइबलमा कतै पनि छैन, र त्यसो गर्नको लागि कुनै व्यक्तिले पनि त्यस्तो विश्वास गर्ने तरिका छैन (परमेश्वरले उसलाई सार्वभौमिक रूपमा त्यो विश्वास दिनु भएको देखि बाहेक) ।

म अझै बढी व्याख्या गर्न चाहन्छु । आँधी–बेहरीलाई हप्काउनको लागि एउटा व्यक्तिमा त्यस प्रकारको विश्वास हुने एउटै तरिका चाहिँ यदि परमेश्वरले त्यो आँधी–बेहरी आउने

निश्चित भौगोलिक ठाउँमा आओस् भन्ने इच्छा गर्नु भएको छैन भने मात्र हुन्छ । हामीले धर्मशास्त्रबाट सिके भैं, परमेश्वरले मात्र आँधीलाई नियन्त्रण गर्न सक्नु हुन्छ, र त्यसले उहाँनै आँधी-बेहरीको लागि जिम्मेवार हुनु हुन्छ । त्यसैकारण, परमेश्वर आँधी-बेहरीको लागि जिम्मेवार हुनु हुन्छ । त्यसैकारण, परमेश्वरले आँधी-बेहरी होस् भन्ने आदेश दिनु भएको बेलामा त्यसलाई रोक्न सक्ने विश्वास हुनु कुनै व्यक्तिको लागि असम्भव कुरा हो । एउटा बिकल्प चाँहि यस्तो पनि हुन सक्ला, यदि उसैले त्यसो नहोस् भनेर प्रार्थना गर्छ, वा जुन मानिसलाई न्याय गर्नको लागि उहाँले त्यो पठाउनु हुनेवाला थियो, ती मानिसहरूले पश्चाताप गरेकोमा र उहाँको दयाको निम्ति प्रार्थना गरेकोमा परमेश्वरले आफ्नो मन बदल्नु भएमा मात्र त्यो आँधी-बेहरी रोकिन सक्ने सम्भावना हुन्छ (उदाहरणको लागि, योनाको समयमा निन्वेको कथा मनमा आउँछ) । तरै पनि परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नु भए तापनि कुनै पनि व्यक्तिले परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नु भएको छ भनी जानेर र उहाँले उसलाई त्यो आँधीलाई शान्त गर्नको लागि हप्काएको चाहनु हुन्छ भनेर नजानुन्जेलसम्म उसलाई आँधी-बेहरीलाई हप्काउने विश्वास हुनै सक्दैन ।

ठूलो आँधीलाई हप्काउने र शान्त पार्ने एक मात्र व्यक्ति प्रभु येशू नै हुनु हुन्थ्यो । हामीहरूमध्ये कसैले यो काम त्यसरी मात्र गर्न सक्छौं, यदि १ कोरिन्थी १२:७-११ मा भएको आत्माको नौवटा वरदानहरूमध्ये एउटा वरदान, “विश्वासको वरदान” परमेश्वरले हामीलाई दिनु भयो भने मात्र (अथवा कहिले-काँही यसलाई “विश्वासको वरदान” भनेर पनि भनिन्छ) । जसरी सबै आत्माका वरदानहरू हाम्रो इच्छा अनुसार परिचालित हुँदैनन् त्यसरी नै विश्वासको वरदान पनि हाम्रो इच्छा अनुसार परिचालित हुँदैनन् (हेर्नुहोस् १ कोरिन्थी १२:११) । त्यसैकारण, परमेश्वरले तपाईंलाई आउनलागेको आँधी-बेहरीलाई हप्काउनको लागि विशेष विश्वास नदिनु भएसम्म, तपाईं त्यसको बाटोमा विश्वासमा रहेको जस्तै गरिरहिरहनु हुँदैन । तपाईं त्यस बाटोबाट निस्केर गई हाल्नुपर्छ । म तपाईंलाई यो सल्लाह पनि दिन चाहन्छु, कि तपाईंले परमेश्वरसँग सुरक्षाको निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस्, र तिनीहरूले पश्चाताप गर्न सक्नु भनेर तिनीहरूको जीवन बचाई दिनुहोस् भनी बिन्ती गर्दै उहाँले न्याय गर्न लाग्नु भएका मानिसहरूमाथि दया गर्नुहोस् भनेर प्रार्थना गर्नुहोस् ।

पावल रोमतरफ जाँदैगर्दा दुई हप्ताको यात्रामा प्रचण्ड हुरी बतास र आँधी आउँदा, उनले त्यसलाई हप्काएर शान्त पारेका थिएनन् भन्ने कुरालाई याद गर्नुहोस् (हेर्नुहोस् प्रेरित २७:१४-४४) । उनले त्यसो नगर्नुको कारण चाँहि उनले त्यसो गर्न सक्दैनथे । अनि यो पनि याद गर्नुहोस्, कि त्यो जहाज टुक्रिएको बेला २७ जना सबै त्यस जहाजमा भएकाहरू हरेकले परमेश्वरको दया पाएर बाँचेका थिए (हेर्नुहोस् प्रेरित २७:२४, ३४, ४४) । पावलले तिनीहरूमाथि परमेश्वरले दया गर्नु भएको होस् भनी प्रार्थना गरेको कारण उहाँले तिनीहरूमाथि दया गर्नु भएको थियो भनेर म विचार गर्दछु ।